

உ

கணபதிதுணை.

தீநூச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சங்கராசாரியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

ஆத்மபோத மகா வசனம்.

இஃது

சமீவனகேதத்திரமென்னுங்கோயிலூர்

ஸ்ரீ முத்தூராமலிங்கசுவாமிகளின்

ஆதினத்திற்குரிய

ஸ்ரீ சிதம்பரசுவாமிகள்

மாணக்கர்களிலொருவராகிய

அ - இராமசுவாமியவர்களால்,

கோயிலூர் ஏட்டுப்பிரதிமுதலிய

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

இராயபுரம்-நாக-பெரி-முத்தையாசேட்டியார்

வேண்டுகேளின்படி

சென்னை:

வே. நா. ஜூபிலி அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சர்வதாரிலு சித்திராமன்.

இதன்விலை அணு ௫.

Registered Copy Right.

1888.

கணபதிதுணை .

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ குரு வே ந ம :

ஆத்மபோத மகா வசனம்.

குருவணக்கம்.

சுருதி ஸ்மிருதி புராணலயமாயுங் கருணலயமாயும் பகவா
னாயுமிருக்கின்ற ஸ்ரீசங்கராசாரியருடைய பாதங்களுக்கு நம
ஸ்காரம். (க)

அந்த ஸ்ரீசங்கராசாரியருடைய சீஷாளான பத்மபாதர்,
அஸ்தாமலகர், தோடகர், வார்த்தீகர், ஆகிய இவர்கனையு மென்
னுடைய குருவையு மனதிலே தியானிக்கின்றேன். (உ)

நூ ல்.

ஆத்மபோத சுலோகத்துக்கு வியாக்கியானப்பிரகாரம் மகை.

(அவதாரிக்க.) முதற்சுலோகத்திலே சகலலோக பூச்சிய
ரான ஸ்ரீ ஆசாரிய சுவாமிகள் சகலவேதசாஸ்திர புராண்விதி
காச சம்பன்னானாயும், சமதமாகி சகிதாளாயுமிருக்கிற வுத்த
மாகிகாரிகளுக்குச் சூத்திரபாஷிய முபரிடதபாஷியங் - தீதா
பாஷியங்களைன்கிற வேதாந்தப் பிரஸ்தானத் திரயங்களை நிர்

மாணம்பண்ணிப் பிற்பாடிந்த மூன்றுபாஷியங்களை யு மவை களைச்சேர்ந்த வியாக்கினோ பண்ணியாச விஸ்தாரங்களையும் பார்த்துத் தார்ப்பரியத்தை நிச்சயஞ்செய்கின்ற சாமர்த்தியமில் லாதபேர்களாயும், மஹாமுமுகூ-க்களாயுமிருக்கிற மந்தவதி காரிகளை இரகூக்கிற நிமித்தஞ் சர்வ வேதாந்த சித்தாந்த சங்கிரகரூபமாயு மாத்மபோதமென்கிற பெயரையுடையதானதாயுமிருக்கிற பிரகரணத்தை வெளியாய்ப் பிரகாசிப்பிக்கிறநிமி த்தம் பிரதிக்கைபண்ணுகிரார்.

[சுலோகார்த்தம்.] கிரிச்சிரஞ் சாந்திராயண நித்திய நைமித் திகாதி யநுட்டான ரூபங்களாயிருக்கிற தபசுகளினாலே ரா காதியந்தக்கரண தோஷங்களாகிற பாவநசித்தவர்களாயு மிரு தயங்கலங்காதபேர்களாயு மிகபரசுகவிச்சை நீங்கினவர்களாயு மோகூவிச்சையை யுடையவர்களாயும் வேதாந்த சாஸ்தி ரோத்தமான சாதன சதுஷ்டய சம்பன்னர்களாயு மிருக்கிற சற்புருடானுக்கு ஆத்மாவைத் தெரிவிக்கின்ற விந்த வாத்ம போதப் பிரகரணமானது பிரதிபாதிக்கப்படுகின்றது.

(விசேடம்.) தபசுகளினாலே பாவநசிக்குமென்கிறதிற் பிர மாணமென்னவென்றால்? நித்திய நைமித்திக கருமங்கடானே பாவகூயமென்று சொல்லுகிற ஸ்மிருதிவசனமே பிரமாணம். மோகூவிச்சையாவது? அனேக ஜனனமரணப் பிரவாக பரம் பரைக் கேதுவாயிருக்கிற அஞ்ஞானவிருதயக் கிரந்தியைப் பேதிக்கின்றதிலே யாதொரு தீவீரப் பிரயத்தினமுண்டோ வதுவே; மோகூவிச்சை. (க)

(அ-கை.) தபோயோக மந்திராதிகளாகிற வனேக சாத னங்களிருக்க மோகூத்தைக்குறித்துப் போதத்தைத்தானே பிரமாணமாகச் சொல்லுவானெனென் றுட்சேபித்துக்கொ ண்டே சமாதானம் பண்ணுகிரார்.

[சு-ம்.] லோகத்திலே சமையல்பண்ணுகிறதற்குக் காட்ட ஜலபாண்டாதிகளான இதர சாதனங்க ளனேகமிருந்தாலு மக் கினி யெப்படி முக்கியசாதனமோ; அப்படிப்போலே ஞான மானது தபோமந்திர யோகாதிகளாகிற சாதனங்களைகாட் டிலு மோக்ஷத்துக்கு முக்கியசாதனம்.

(இதனது தார்ப்பரியம்.) தபோயோக மந்திராதி சாதனந் தரங்களெல்லாம் பரம்பராக்கிரமத்தினாலே ஞானத்தையுண்டு பண்ணி வைத்துக்கொண்டு மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும். ஞான மோவென்றால்? தானுற்பத்தியானவுடனே ஒரு சாதனந்தரங் களையு மபேக்ஷியாம லஞ்ஞானத்தை வேரோடே நசிப்பித் திந்த முழுக்ஷணை சுவாராச்சியபார சிம்மாசனத்திலேவை த்துப் பட்டாபிடேகம் பண்ணிவைக்கும். ஆகையினாலே யன்னிய சாதனங்களைக்காட்டிலும்; ஞானத்துக்கு பிராதானி யஞ் சொல்லப்பட்டது. (2)

(அ-கை.) கருமங்களுக்கு விசித்திர கதித்துவ மிருக்கிற படியா லேதானாலு மொருவிசேட கருமமான தஞ்ஞானத்தை நிவிர்த்திசெய்யு மப்படியிருக்க வாத்தம்ஞானத்தினாலே யாக வேண்டிய தென்னவென்கின்ற சங்கைக்கு கருமத்துக்கு மக் ஞானத்துக்கும் விரோதமில்லாதபடியினு லப்படி நிவிர்த்தி செய்யமாட்டாதென்று சமாதானஞ் செய்கிறார்.

[சு-ம்.] யாகஞ்செய்தல்முதலாகிய கருமமான தவித்தைக்கு விரோதமாகாதபடியினாலே வித்தையே யவித்தையைத் தீபா திப் பிரகாசங்க ளிருட்கூட்டத்தை யெப்படிக் கெடுக்குமோ; அப்படிக் கெடுக்கும்.

(இ-ம்.)* சேற்றைச் சேற்றூற் கழுவக்கூடாததுபோல கரு மமான தவித்தைக்கு விரோதியாகாததா லவித்தையை நசிப் பிக்கிறதற்குச் சாமர்த்தியத்தை யுடைத்தானதன்று. வித்தை

யோவென்றால்? தான் சொப்பிரகாச சொரூபமானதால் தேசவானது திமிரசங்கத்தைக் கெடுத்தல்போல அவித்தையை நசிப்பிக்கிறதிலே சாமர்த்தியமுடையது. (ந)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் சரீரங்கடோறும் பரிச்சின்னராகவே யநுபவிக்கப்படுகிற ரப்படிப் பரிச்சின்னராக யிருக்கிற வாத்மாவுக்குக் கைவல்லியமாகிய வேகத்துவ மெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரத்தீகாத்மாவானவர் மூலாக்ஞானத்தினாலே பரிச்சின்னர்போலே விளங்குகிறார். அந்த வஞ்ஞான நாசமானவுடனத்துவிதியராகத் தான்ருளே மேகாவரண நாசமானவுடன் சூரியன்போல விளங்குகிறார்.

(இ-ம்.) பரிபூரணராயும், அத்துவிதியராயுமிருக்கிற வாத்மாவுக்கு மாயாபரிகற்பித வுத்தம மத்திம வதம சரீரத்திரய சென்னிய பரிச்சின்னத்துவமான தவிவேகத்தினுலுண்டான தேயல்லாமற் பாரமார்த்த விசாரதிருஷ்டியிலேயில்லை. ஆகையாற் றத்துவ விவேகத்தினு லவிவேகத்துக்கு ஆனிவருகிற போது மேகாவரணம் போனவுடன் சூரியரெப்படி விளங்குகிறாரோ; அப்படியே யாத்மாவும் விளங்குகிறார். (ச)

(அ-கை.) அகண்டாகார விர்த்திக்ஞானத்தினாலே ஞானதுருக் ஞான நேயங்களென்கிற திரிபுடிரூபமர்ன தொய்தசித்தியிருக்கிறபடியினு லாத்மாவுக் கத்துவித சித்தியானது கூடாதென்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அகண்டாகார விர்த்திக்ஞானமான தஞ்ஞானகாரியமான வகமாதி வாசீனையோடுங் கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவாதி யபிமானத்தினாலே கலங்கிப்போனவனு யிருக்கிற

ஜீவாத்மாவை ஞானநிஷ்டையாயிருக்கிற திடாப்பியாசத்தினாலே சத்துவ ரசோ தமோமலத்தை யுடைத்தாகாதவனாகப் பண்ணிப்போட்டுத் தானுங் கதகரேணுவானது கலங்கினஜலத்தைத் தெளியவைத்துத் தானுங் கெடுதல்போனசிக்கும்.

(இ-ம்.) அஞ்ஞான காரியங்களான வகமாதி வாசீனகளினாலே கலங்கியிருக்கிற ஜீவீன ஞானமானது மிகுகாலப் பழக்கத்தினாலே முன்னே யஞ்ஞானத்துக்கு நாசத்தை யுண்டிப்பண்ணி வைத்துக்கொண்டந்தவழியா யந்தவஞ்ஞான காரியமான வந்தக்கரணதிக ளெல்லாவற்றையு நாசம்பண்ணிப்போட்டுக் கலங்கினஜலத்தைத் தெளியவைத்த கதகரேணுவைப்போலே தானும்; நசித்துப்போய்விடும், விர்த்தியான தக்ஞான காரியமானபடியினாலேயும் அதிற் பிரதிவிம்பித்த சைதன்னிய மாத்மாபாச மாணபடியினாலேயு மந்தச்சைதன்னிய மாத்மாவீனிடத்திலேதானே வைக்கத்தை யடையும். (௫)

(அ-கை.) பிரத்தியக்ஷ பிரமாணமூலமா யநுபவிக்கப்படுகிற சமுசாரத்துக் கத்தியந்தாசத்தியத்துவமானது பிரத்தியக்ஷ விரோதமானபடியினாலே தெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக் கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ராகத்துவேஷாதிவிர்த்திகளினாலே நெருங்கியிருக்கிற வகங்காராதிப் பிரபஞ்சமானது சொப்பனப் பிரபஞ்சத்துக்குச் சமானம். மேற்சொல்லிய சமுசாரப் பிரபஞ்சமானது வஞ்ஞானதிகையிலே சத்தியமாய் விளங்கும். பிரபோததிகையிலே யசத்தியமாய்ப் போய்விடும்.

(இ-ம்.) ராகத்துவேஷாதிகளினாலே நெருங்கியிருக்கிற சமுசாரமானது மித்தையாயிருந்தாலும்; தனக்குக் காரணமான வஞ்ஞானமுள்ளவரும் சத்தியம்போல விளங்கும். பிற்பாடு

மஹாவாக்கியார்த்த சிரவண மூலமாயுண்டாகிற பிரமசாஹ்நா த்கார திசையிலே நித்திரைதெளிந்தவுடன் சொப்பனப் பிர பஞ்சமானதுபோல வசத்தியமாய்ப் போகும். (௬)

(அ-கை.) முன்சொன்ன வர்த்தத்தைப் பின்னு மொருதி ருஷ்டாந்தத்தினுற் றிடப்படுத்துகிறார்.

[சு-ம்.] அவ்வியத்தாதி தூலபரியந்தமான வனாத்மாக்க ளா ரோபிக்கிறதற் கிடங்கொடுக்கிறதாயு நாசமில்லாததாயுமிருக் கிற பரப்பிரமமான தெதுவரைக்கு மறியப்படவில்லையோ; அதுவரைக்கும் பிரபஞ்சமானது; சத்தியைத் திரிகோணமா யும், பின்புறம் நீலநிறமுடையதாகவு மெதுவரைக்கு மறியப் படவில்லையோ; அதுவரைக்கும் ரசிதம்விளங்குகிறதுபோலச் சத்தியமாகவிளங்கும். (௭)

(அ-கை.) சகலஜகத்தும் பிரமத்தினிடத்தி லுற்பத்தி திதி நாசங்களை யடைகிறதென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] சகலநாம ரூபகற்பனைக்கு மதிட்டானமாயு மபின் னநிமித்தோபாதான காரணராயுமிருக்கிற மாயோபாதிகரிடத் திலே பிரபஞ்சங்களானவை வாரியினிடத்திலே குமிழிகள் போல வுற்பத்தி திதிநாசங்களை யடைகின்றன. ஆகையா லெல்லாம் நாசத்தை யுடையவைகள்.

(இ-ம்.) சர்வாதிட்டானமாயுஞ் சச்சிதானந்தாத்துவயமா யுமிருக்கிற பிரமமான தெதுவரைக்குந் தானுபவிக்கப்பட வில்லையோ; அதுவரைக்கும் ஜகத்தாகாரமாய்ப் பரிணமித்து க்கொண்டிருக்கிற சமுசாரமானது பிராந்தியினாலே சத்தியம் போலே பிரகாசிக்கும். (அ)

(அ-கை.) சகலதிரிசியப் பிரபஞ்சமும் பிரமத்தினிடத்தி லேதானே மாயாகற்பிதமென்று பிரதிபாதிக்கிறார்.

[சு-ம்.] சச்சிதானந்த சொரூபியாயு மணிகளிற் சூத்திரம் போற் சர்வசரீரத்திலு மநுகுதராயு நான்கபாவமற்றவராயு மாகாசம்போலே சர்வத்திலும் வியாபித்த விஷ்ணுவாயுமிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே யொன்றுக்கொன்று வெகு பேதமு ள்ளதுகளாயு மனேகங்களாயுமிருக்கின்ற நாமரூபங்களானது கள் சுவர்ணத்திலே கடக மகுடாதிகள்போல வாரோபித ங்கள்.

(இ-ம்.) சத்தியக்ஞானைந் தாத்மகராயுஞ் சர்வாநுகுத ராயு நித்தியராயும் வியாபகராயுமிருக்கிற பிரமத்தினிடத்திலே வனேகபிரகாரமாயிருக்கிற தேவ திரியக்கு நர தாவர சங்கம சொரூபமான சகல நாம ரூபாத் மகத் தோற்றங்களுஞ் சுவர் ணத்திலே கடகாதிகள்போற் கற்பிதங்களேயல்லாம லணு மாத்திரமானாலும் பிரமத்தைவிட வேறில்லை. (க)

(அ-கை.) மேற்சொல்லிய வர்த்தத்தையே யாகாச திருஷ்ட டாந்தத்தினுற் றிடப்படுத்துகிறார்.

[சு-ம்.] மனசமுதவிய சர்வேந்திரியப் பிரவர்த்தகராயுஞ் சர்வ வியாபகராயுமிருக்கிற பரமாத்மாவானவ ரனேகங்களா யிருக்கிற லிங்கசரீரங்களை யடைந்தவராய்க் கொண்டு பாரமா ர்த்தமாய்த் தனக்குப் பேதமில்லாமலிருந்தாலும்; அந்தலிங்க சரீரோபாதிகளுடைய பேதத்தினாலே யனேகர்போலே விள ங்குகிறார். அந்த லிங்கதேகங்களுக்கு நாசம்வரிற் கடாதிவுபா திநீங்கிய வாகாசம்போல; அத்துவிதியராக விளங்குவர்.

(இ-ம்.) ரிஷிகேசராயும் விபுவாயுமிருக்கிற பரமாத்மாவா னவர் கடமடவுபாதிகளிலே யாகாசமானதுபோலத் தன்னஞ் ஞான பரிசு கற்பிதங்களாயிருக்கிற வனேகவுபாதிகளிலே பிரதி விம்பித் தனேகர்போலத் தோணுகிறார்.

பிரமாத்ம வைக்கியக் ஞானத்தினாலே மாயாகற்பிதமான வந்த விங்கசரீரோபாதிகளுக்கு நாசம்வருகிறபோ தேகராக வே விளங்குகிறார். (௮)

(அ-கை.) சர்வசரீரங்களிலேயு மந்தந்தச்சாதி தருமா வவ ஸ்தாதி யபிமானியாயிருக்கிற வாத்மாவுக்கு நித்தியமுக தத்து வமெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரமணத் துவாதிசாதிகள் ராமகிருஷ்ணாதி நாமங் கள் பிரமசரியாதி யாச்சிரமங்க ளானவிவைக ணாவாயிருக் கிற தூலசூக்ஷ்ம சரீரோபாதிகளுடைய வசத்தினாலே யாத் மாவினிடத்திலே ஜலத்தில் ரசவர்ணாதிபேதம்போலக் கற்பித ங்கள்.

(இ-ம்.) சபாவமதுரமாயிருக்கிற ஜலமானது கசத்தல், தித்தித்தலாதி, திரவியங்களுடனே சேர்ந்து அந்தந்தக் குண சொரூபமாக வெப்படியிருக்கிறதோ; அப்படிப்போல வாத்மா வானவர் முன்சொல்லப்பட்ட நானூவுபாதிகளுடனேசேர்ந் தந்தந்தச்சாதிநா மாச்சிரமசொரூபியாயிருக்கிறார். (௯)

(அ-கை.) ஆத்மாவுக் கவித்தையாகற்பித வுபாதித்திரயத் திலே முந்தினவுபாதியைக் காண்பிக்கிறார்.

[சு-ம்.] பஞ்சீகரணம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற தூலப்பிருதி வியாதி பஞ்சபூதங்களினின்று முண்டானதாயுங் கருமத்தின னிர்மிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற தூலசரீரமான தனுக்லப்பிர திகுல விர்த்திரூபமான சுகதுக்காநுபவத்திற் கிடமென்று சொல்லப்படுகிறது.

(வி-ம்.) பஞ்சீகரணமாவது அபஞ்சீகிரதபூதங்க ளொன் றென்றை இரண்டாகப் பத்தாக்கியதில் ஒருபாதிநிற்க மற்

ஞெருபாதி யைந்தில் ஒவ்வொன்றை நன்னூலாக்கி இதரமான் ஐந்துபூதங்களிலே தன் னம்சத்தைவிட்டு மற்றநான்குபூதங் களினு மந்த நான் கம்சத்தையுஞ் சேர்க்கிறபோ தொவ்வொன் றுக் கைந்துகுணமுண்டாம்.

(இ-ம்.) பஞ்சீகிருத பஞ்சமஹாபூத சென்னியமாயுங் கரு மத்தால் நிர்மிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற தூலசரீரமானது போ க்தாவாயிருக்கிற புருடனுக்குப் போஜனசாலேபோல வாத் மா சுகதுக்கத்தை யநுபவிக்கிறதற்கு வசிக்கிறவிடம். (102)

(அ-கை.) இரண்டாவதாயிருக்கிற சூக்ஷ்மசரீரோபாதியைக் காண்பிக்கிறார்.

[சு-ம்.] மஹாப் பிராணனுடைய விர்த்தி பேதங்களான பிராணபான வியாதோதான சமானனென்ன, சங்கற்ப விகற் பாத்மகமான மனசென்ன, நிச்சயாத்மகமான புத்தியென்ன, சுரோத்திரந் தொக்கு சக்ஷு-சிங்ருவை யாக்கிரானமென்கிற ஞானேந்திரியங்களென்ன, வாக்கு பாணி பாத பாயுரு வுபஸ் தங்களென்கிற கருமேந்திரியங்களென்ன, விவைகளோடே கூடினதாயும் அபஞ்சீகிருத பூதங்களிலேநின்று முண்டான தாயுமிருக்கிற சூக்ஷ்ம சரீரமானது முன்சொன்ன சுகதுக்க போகத்திற்குச் சாதனம்.

(இ-ம்.) பதினே ழிந்திரியசகிதமாயுஞ் சூக்ஷ்மபூதசென் னியமாயுமிருக்கிற விங்க சரீரமானது ஜீவனுக்குச் சுகதுக்க போகத்திற்குக் காரணம். (103)

(அ-கை.) மூன்றாவதாயிருக்கிற காரணசரீரோபாதியைக் காண்பிக்கிறார்.

[சு-ம்.] அநிர்வாச்சியமாயு மாதியையுடைத்தான தாகாத தாயுமிருக்கிற வவீத்தையானது ஸ்தூலசூக்ஷ்மப் பிரபஞ்ச

காரணமாயிருக்கிற வுபாதியென்று சொல்லப்படும். இப்படித் திரிவித வுபாதியையுஞ் சொல்லிக்கொண்டு வந்ததிற்குப் பிரயோஜன மேதென்றால்? பிரத்தியகாத்மாவைத் தூலகுக்ஷும காரணங்களாகிற வுபாதித்திரயத்தைக்காட்டிலு மன்னியராகவே விவேகியானவ னிச்சயமாயறிவன்; இதுவே பிரயோஜனம்.

(வி-ம்.) அவித்தைக் கநிர்வசநீயத்துவமெப்படிச் சொல்லுகிறதென்றால்? சொல்லுகிறோம். சத்தென்றுசொல்லுவமென்றால்? பாரமார்த்திக திசையிலே யில்லாமற் போகிறபடியா லப்படிச் சொல்லக்கூடாது. அசத்தென்று சொல்லுவமென்றால்? வியவகாரதிசையி லனேகஜனனமரணப் பிரவாகத்துக் கிடங்கொடுத்துக்கொண் டிருக்கிறபடியா லதுவுங்கூடாது. சதசத்தென்று சொல்லுவோமென்றால்? பிரகாசாந்தரங்களுக் கு விரோதம்போல வொன்றுக்கொன்று விரோதமானதா லதுவுங்கூடாது. இவைபோலப் பின்னம், அபின்னம், பின்னாபின்னமென்றும், சங்கம், அசங்கம், சங்காசங்கமென்றும், அவித்தையை யொருவிதத்திலேயும், வசனிக்கக்கூடாதபடியால் அநிர்வசநீயமென்றே சொல்லப்படும்.

(இ-ம்.) அனாதியா யநிர்வசநீயமாயிருக்கிற வவித்தையே காரணோபாதி இந்தமூன் றுபாதிக்குஞ் சாக்ஷியானவறிவே நானென்றறியவேண்டும். (மச)

(அ-கை.) அன்னமயாதிகளாயிருக்கிற கோசங்களில் வியாபித் தந்தந்தக் கோசாபிமானியா யிருக்கிற வாத்மாவுக்கு நித்தியமுகத் தத்துவமெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] நிர்மலராயிருக்கிற பிரத்தியகாத்மா வானவர் அன்னமய பிராணமய மனோமய விஞ்ஞானமய வானந்தமயமாகிய

பஞ்சகோசங்களென்ன, சுகதுக்கம் பசிதாகஞ் சராமரணங்க ளாகிய சரீர்மியென்ன, விவைகளுடைய மித்தியா தாதாத் மிய சம்பந்தத்தினாலே யந்தந்தச் சொரூபிபோலே நீலவஸ்தி ராதியோகத்தினாலே படிக்கமான தெப்படியோ; அப்படியிருக் கிறார்.

(இ-ம்.) நிர்மலமான படிக்கமானது நீலரத்தாதி வர்ணமா யிருக்கிற வஸ்திர புஷ்பாதிகளுடைய சம்பந்தத்தினாலே யந்த ந்த வர்ணத்தையுடைத்தானதாக வெப்படித் தோணுகிறதோ; அப்படிச் சுத்தரான வாத்மாவு முன்சொன்ன வன்னமயாதி சுகதுக்காதி மித்தியாதாதாத்மிய சம்பந்தத்தினாலே யந்தந்தச் சொரூபிபோலே தோணுகிறாரேயல்லாமற் பரமார்த்தமாயில் லை யன்னமய ரசமயனே யாத்மாவென்று சொல்லுகிற சுருதி சூக்ஷ்ம வஸ்துவை தெரிசிப்பிக்கிற நிமித்தியமா யுபாதி சகி தரான வாத்மாவைச் சூசிப்பித்தேயல்லாமற் பாரமார்த்தமா யாத்மாவை யன்னமயாதி சொரூபியாகச் சொல்லாதபடியினு லேயு மாத்மா பஞ்சகோசவிலக்ஷணரானபடியினாலேயு மப்ப டிப்பட்ட வாத்மாவானவர் நித்தியமுத்தரே; சந்தேகமில்லை.()

(அ-கை.) அசங்கமான வாத்மசொரூபத்தைப் பிரித்தறிகிற விவேகஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிராணமயாதி நான்கு கோசங்களோடுங்கூடிய தூ லசரீரத்துக்கு மவைகளின் விகாரங்களுக்கும் பிரத்திய காத் மாவை வேறுபட்டிருக்கின்ற சுத்தராகச் சுருதிக்கனுடையுத்தி விசாரத்தினாலே விவேகியானவனு முமியாதியோடுகூடிய தண்டிலத்தைப் பிரித்தறிவதுபோற் பிரித்தறிவன்.

(வி-ம்.) இது உமி, இது தவிடு, இது தண்டிலமென்று பிரித் தறியப்படாமலிருந்ததை நல்ல உலக்கையினாலே பலமுள்ள வாள் குத்திப்புடைத்தெடுக்கிறபோது சுத்தமான தண்டிலத்

தையெப்படி யுமி தவிடுமுதலானவைகட்டு வேறாயறிகிறார் களோ; அப்படிப்போல திடயுத்தி விசாரத்தினாலே யாத்மாவைப் பஞ்சகோசங்கட்டு வேறாயறியத்தக்கது.

(இ-ம்.) இந்தத் தூலரூக்ஷம சரீரங்களானதுகள் கடம்போலே யனாத்மகாரியமானபடியினாலேயு மந்தச் சரீரமிரண்டுக்குங் காரணமான வவித்தை யனாத்மபீசமானபடியினாலேயு மாத்மாவை; இந்தச் சரீரத்திரயாந்தர யுத்தமான பஞ்சகோசங்களுக்கும் வேறுபட்டவராகவே யறியத்தக்கது. (௨௬)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் சர்வகெதரேயானாற் சர்வதிக்கிலேயுஞ் சர்வாளாலேயு மேன்காணப்பட வில்லையென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரத்திய காத்மாவானவ ரவ்வியத்தமகதகங்காரமுதலான வாகாசாதி பூதபௌதிகங்களிலே யெல்லாம் வியாபித்திருந்தாலும்; சடாளாயும், பாகியப்பிரவிருத்த வந்திரியாளாயுமிருக்கிற சர்வஜனங்களாலேயும், சர்வதிக்கிலேயு மறியப்படுகிறதில்லை. பின்னையோவென்றால்? ராகத்துவேஷாதி வீர்த்திகளினாலே கலங்கிப்போகாமற் சற்குருவினாலுபதேசிக்கப்பட்ட மஹாவாக்கியார்த்த சிரவணமனை நிதித்தியாசன சென்னியமாயிருக்கிற வகண்டாகார விர்த்தியினாற் பரிபக்குவமாயிருக்கிற புத்தியினாற்றானே சுத்தமாயிருக்கிற வுதகதற்பணதிகளிலே பிரதிவிம்பம்போல வறியப்படுவர்.

(இ-ம்.) ஆத்தமாவானவர் சர்வத்திலேயும் வியாபித்துக் கொண்டிருந்தாலும்; சடபுத்திகளுக்கு வொருதிக்கிலேயுங் காணப்படார். பின்னையோவென்றால்? நிர்மல தற்பணதிகளிலே பிரதிவிம்பந் தோன்றுகிறதுபோலக் கலங்காத புத்திவிர்த்தியிலே தோன்றப்படுவர். (௨௭)

(அ-கை.) தேகேந்திரிய சகிதராயிருக்கிற வாத்மாவுக் குதா சீனபாவத்தை ராசபுருஷதிருஷ்டாந்தத்தினாலே சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ஸ்தூலதேகமென்ன, தேகேந்திரியங்களென்ன, பஞ்சவாயுக்களென்ன, சங்கற்ப விகற்பாத்தமகமான மனசென்ன, நிச்சயாத்மகமான புத்தியென்ன, வஞ்ஞானமென்ன, இவைகளைக்காட்டிலும்; விலக்ஷணராயுஞ் சார்வகாலமுஞ் சரீரவிந்திரியமனோ புத்திப் பிரகிருதிகளுடைய வியாபாரங்களுக்குச் சாக்ஷியாயு மிருக்கிற பிரத்தியகாத்தாவைப் புதா சீனராக விவேகியான மஹாபுருஷன் ராஜா காரியங்களிலுதாசீனனா யிருப்பதுபோலவறிவன்.

(இ-ம்.) தன்னுடைய நகரத்திலேயிருக்கிற ராஜாவானவன் மந்திரிமுதலான காரியஸ்தா டன்னுடைய சன்னிதானத்திலே யனேக காரியங்களிற் பிரவிருத்திக்கத் தானவாளுடைய காரியங்களிலே சங்கியாமலிருந்தாலு மந்தந்தக் காரியங்களுக்கு சாக்ஷிமாத்திரனாக வெப்படிப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறானோ; அப்படிபோல ஆத்மாவானவர் சட்பரிணாமமாகிய திரிசியங்களாயிருக்கிற தேகேந்திரிய மனோபுத்தி பிரகிருதிக டன் சன்னிதானத்திலே பிரவிருத்திக்கத் தனக்குச் சம்பந்த மில்லாதிருந்தாலுந் தானவைகளுடைய பிரவிருத்திகளுக்குச் சாக்ஷிமாத்திரமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறபடியினாலுதா சீனரென்றே சித்தாந்தம். (மஅ)

(அ-கை.) ஆத்மாவுக் கவிகாரித்துவம் யுத்தமென்றே தோணுகிற தெதினாலென்றால்? அந்தாத்தாவானவர் சர்வதாவியாபாரங்களை யுடைத்தானவராகவே காணப்படுகிறாரென்றுசங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] மனசுமுதலாகிய சர்வேந்திரியங்களும் வியாபாரகாரிகளாயிருந்துள்ளாவிற்பிரத்தியகாத்மாவானவர் குருசாஸ்திராதி ரகிதாளாயிருக்கிற அவிவேகிகளுக்கு வியாபாரத்தையுடைத்தானவர்போலே மேகங்கள் வாயுவுசத்தினாலோடுகிறதைச் சந்திரனோடுகிறதாய்க் காண்பதுபோலக் காணப்படுவர்.

(இ-ம்.) இராத்திரிவேளையிலாகாசத்தில் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கிறதைக் கண்டு பாலாளானபேர்கள் மேகங்களோடுகிறதென்பதை யறியாமற் சந்திரனோடுகிறானென்றறிந்தொருவருக்கொருவர் அடே சந்திரனோடுகிறானென்று சொல்லி விளையாடுகிறார்கள். அப்படிக்குக்கண்டு சொன்னபோதிலும்; பாரமார்த்தமாய்ச் சந்திரனோடுவேயில்லை. அப்படிப்போல வந்திரியங்களானவைக ளவைகளுடைய விடயங்களிலே பிரவிர்த்திக்கிறதைக்கண்டு சற்சங்கமில்லாதவர்களாயிருக்கிற மூடசிரோமணிகளானபேர்கள் சர்வவிடயங்களிலேயு மாத்மாவைப் பிரவிர்த்திக்கிறாரென்று தீரவிசாரியாமற் சொல்லுகிறார்கள ளப்படிக்குச் சொன்னாலும் காலத்திரயத்திலேயும் ஆத்மாவானவர் பிரவிர்த்திக்கிறவரேயில்லை. தனக்கன்னியமே யில்லாததினாற் றானென்றைப் பிரவிர்த்திப்பிக்கிறதும்யில்லை. எதினாலென்றாற் பாரமார்த்தமா யாத்மாவானவர் கேவலமவிகாரியா யசங்க சித்துரூபியானபடியினாலேயுந் தொய்தவற்ச்சிதரானபடியினாலேயு மென்றறிக. (டுக)

(அ-கை.) தேகேந்திரிய மனோபுத்திகளு மாத்மாவைப்போலே சேதனங்களாகக் காணப்படுவா னெனென்று சங்கித்துக்கொண்டு சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ஸ்தூலதேக ரூானேந்திரிய கன்மேந்திரிய பிராணதிகள் மனோபுத்திகளாகிய விவைகள் பிரத்தியகாத்மாவினுடைய சேதனபாவத்தை யத்தியாச சம்பந்தத்தினாலே யவலம்

பித்துக்கொண்டு தன்றன்விடயத்திற் ஜனங்கள் சூரியப்பிரகாசத்தை யவலம்பித்துக்கொண்டு ஜகத்துவியாபாரஞ் செய்வது போலப் பிரவிருத்திக்கிறதிகள்.

(இ-ம்.) சூரியப்பிரகாசம் அன்றியில் ஜனங்கள் ஜகத்துவியாபாரஞ் செய்யாததுபோல வாத்தம்பிரகாசமன்றியி வந்திரியாதிகளுக்கு தன்றன் விடயத்திற் பிரவிருத்தியில்லாததினலே யாத்மாவே சேதனர் அனாத்மாக்களெல்லாஞ்சடம். (௨௦)

(அ-கை.) நான் பிறந்தேனென்றும், நான் வளர்ந்தேனென்றும், நான் பாலியாதி யவத்தைகளைக் கிரமத்திலநுபவித்துக் கொண்டு வருகிறேனென்றும், நான் பார்க்கிறேன், கேழ்க்கிறேன், வசனிக்கிறேனென்று இதுமுதலான வனேக விகாரங்களையெல்லா மநுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற வாத்த்மாவுக் கவி காரித்துவமெப்படிச் சொல்லப்படுமென்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ஆத்மானாத்மப் பரிக்கியான சூனியாளாயிருக்கிற பாமரர்ள்; ஸ்தூலதேகம், தேகேந்திரியம், வியானாதி பஞ்சவாயுவு, மனோபுத்திகளாகிய விவைகளின் குணங்களையுந் திரிவித கரணங்களாற் செய்யப்பட்ட திரிவிதகன்மங்களையுந் சத்துவ ரசோ தமமலரகிதராயுஞ் சச்சிதானந்தசொரூபியாயுமிருக்கிற பிரத்தியகாத்மாவினிடத்தி லாத்மானாத்மாக்களை பிரித்தறியாத வக்கியானத்தினுற் ககனத்தில் நீலதவுதாதி வர்ணம்போலா ரோபிக்கிறார்கள்.

(இ-ம்.) நிரம்சமாயு மதீந்திரியமாயுமிருக்கிற வாகாசத்தி லாகாச பரிக்கியான சூனியாளாயிருக்கிறபேர்கள் நீலாதிவர்ணங்களை யெப்படி யாரோபிக்கிறார்களோ; அப்படி நிரம்சராயு மதீந்திரியராயு மமலராயுஞ் சச்சிதானந்தாத்மகராயுமிரு

க்கிற வாத்மாவினிடத்தி லாத்மசொருப பரிஞ்ஞான சூனியா ளாயிருக்கிற தேகாத்மவாதிகள் விகாரங்களை யாரோபிக்கிறார்களாகையா ல்வ்விகாரங்களெல்லா மாத்மதன்மமன் றனாத்மாக்களாகிற தேகேந்திரியாதிகளுடைய தருமமென்றே சித்தாந்தம். (௨௧)

(அ-கை.) கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவாதிகளெல்லா மாத்மாவிடத்திற் சார்வகால மநுபவிக்கப்படுகிறபடியினு ல்வைகளைத் தள்ளக்கூடாதென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ஆத்மபேதத்துக் கேதுவாயிருக்கிற வந்தக்கரணை பாதியினுடைய கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவ சுகித்துவ துக்கித்துவ சமுசாரித்துவாதிகளிலு மஞ்ஞான வசத்தினுலே வந்தக் கரணசாக்ஷியான பிரத்தியகாத்மாவினிடத்தி லாத்ம விசாரசூன்யாளாயிருக்கிற பிராகிருதாள் சலோசலனாதிகளை யதிற் பிரதிவிம்பித்த சந்திரனிடத்தி லாரோபிக்கிறதுபோல வாரோபிக்கிறார்கள். (௨௨)

(அ-கை.) கர்த்துருத்துவாதிகளெல்லா மந்தக்கரண தருமங்களென்று மவைகளிலொன்றுங் காலத்திரயத்திலேயு மாத் மாவுக்கு சம்பந்தமில்லையென்றும் பூர்வசலோகத்திலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற வர்த்தத்தை யன்னுவய விதிரேகயுக்கிகளினு லே திடப்படுத்துகிறார்.

[சு-ம்.] இராகத்திவேஷ காமக்குரோத லோபமோக மத மாச்சரிய வீரிஷை யசூயை டம்பந் தர்ப்ப மகங்கரங்களிச்சா பத்தி சிரத்தைகளாகிய பதினாறுகளாலுண்டாகிற பிரதிகூல வதுகூல சித்தவிர்த்திகளாகிய சுகதுக்கங்க ளந்தக்கரணமிருக்கிற ஜாக்கிரசொப்பனங்களிலுண்டாகிறது வந்தக்கரணம் லய மாணசமுத்தியிலே மேற்கூறிய ராகாதி விர்த்திகளினுலுண்

டாகிய துக்கசுகாதிக ளனுமாத்திரமானுலுமில்லை யந்தச் சுழுத்திக்கு மாத்மாவானவர் சாக்ஷியாகவே யிருக்கிறார். இதனாலேதாச்சுதென்றால்? யாதொரு வந்தக்கரணமுண்டானற் சுகதுக்கங்களு முண்டென்கிற தன்னுவய யுத்தி யதற்குச் ஜாக்கிரசொப்பனங்களிரண்டு மறுபவசித்தமான திருஷ்டாந்த மியாதொரு வந்தக்கரணமில்லாதபோது சுகதுக்கங்களில்லையென்கிறது விதிரேகயுத்தி இதற்கு சுழுத்தியே யறுபவசித்தமான திருஷ்டாந்த மாகையாற் சுகலதுக்கசுகங்களு மந்தக்கரணத்தினுடைய வியாபார மாத்மாவுக்கோவென்றாற் காலத்திரயத்திலேயும் யாதொரு வியாபாரமுமில்லை. (௨௬)

(அ-கை.) ஆனலாத்மாவுக்குச் சொரூபந்தா னேதென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] சூரியனுக்குப் பிரகாசமும் ஜலத்துக்குச் சயித்தியமு மக்கினிக் குஷ்ணமு மெப்படிச் சொரூபமோ; அப்படியே காலத்திர யாபாத்தியராயுஞ் சிற்சொரூபராயும் பரமப்பிரீதிக்கு விஷயராயு நித்தியராயு நிர்மலராயு மிருக்குகையே பிரத்திய காத்மாவுக்குச் சொரூபம். (௨௭)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் நிருவிகாரியாயிருக்கிறபோ துருக்கு நானறிகிறேனென்கிற விர்த்திகடா னெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரத்தியகாத்மாவினது சச்சித் தம்சமாகிய சித்தம், அந்தக்கரண விர்த்தியாகிய சடமும், ஆத்மானாத்மாக்களைப் பிரித்தறியாத வஞ்ஞானதோஷத்தினாலே யன்னியோன்றிய தாதாத்மியத்தாற் கூடிக்கலந்ததுதானே யகம்விர்த்தியாய்ப் பரிணமித்தறிகிறேனென்று பிரவிருத்திக்கிறது.

(வி-ம்.) நிரம்சராயிருக்கிற பிரத்திய காத்மாவினிடத்திலம்ஸந்தா நேதென்றால்? ஆத்மாவானவர் பரமார்த்தமாய் அம்சரகிதராயிருந்தாலும்; பிரதீதி திருஷ்டியைப்பற்றிப்பார்க்கிறபோதானாதி யநிர்வசநீயமாயிருக்கிற வவித்தையாவசத்தினாலே நான் ஜீவனுக்குமென் ரூத்மாவைக் காட்டிலு மன்னியம்போல வொரு ஜீவப்பிரமை தோன்றுகிறபடியினாலந்த ஜீவனை யம்சம்போலே வியவகாரகாலத்தி லொத்துக்கொண்டம்சமென்று சொல்லப்பட்டுது.

(இ-ம்.) ஆத்மாவினுடைய பிரதிவிம் பம்சமாயிருக்கிற சிதாபாச சைதன்னியமு மந்தக்கரணவிர்த்தியுங் கலந்ததுதானே யகம்விர்த்தியாய்ப் பரிணமித்துக்கொண்டு நானறிகிறேனென்கிற வகமாகாரவிர்த்திக் ஞானமானது சிதாபாச சம்பந்தத்தோடேகூடின வந்தக்கரணவிர்த்தியேயல்லாமற் சின்மயரான பிரத்திய காத்மாவினிடத்தில் யாதொரு வியாபாரமுமில்லை. (உரு)

(அ-கை.) பூருவசலோகத்திற் சொன்ன வர்த்தத்தைத்தானே பிரகாசமாய்த் தெரிவிக்கிறார்.

[சு-ம்.] பிரத்தியகாத்மாவுக்கு விகாரமானதில்லை. புத்திக் கொருக்காலு நானறிகிறேனென்கிற க்ஞானமானதில்லை. அந்தப்புத்தியிலே பிரதிவிம்பித்த சிதாபாசனுவன் றன்னுடைய பிரகாசத்தோடேகூடிப் பிரவிருத்திக்கிறதாயிருக்கிற வந்தக்கரணதருமமான கர்த்துருத்துவாதி சக்லசமுசார விகாரத்தையுந்தன்னதாக மிகவுமறிந்து நானறிகிறவனென்று நான் பார்க்கிறவனென்று மோகத்தையடைகிறான்.

(இ-ம்.) ஆத்மாவானவர் சுபாவத்திலே விகாரகுனியர். அந்தக்கரணத்துக்கானு லொருநானு ஞானத்தினுடைய வாச

னையேயில்லை. பின்னையோவென்றால்? அகங்காரனாயிருக்கிற சிதாபாசனுவ நெருவனுற்பத்தியா யவன் றத்தாய பின் டம்போல தாதாத்திய தோஷத்தினுற் சித்துஞ்சடமும் கலந தந்த விரண்டுகளின் பிரிவுதெரியாம லந்தக்கரணத்தினுடைய சகல வியாபாரத்தையுந் தன்மேலெடுத்துப் போட்டுக்கொ ண்டு நானறிகிறேனென்றும், நான் பார்க்கிறேனென்றும், மோகத்தையடைந்து பிராந்தனாயிருக்கிறான். (௨௬)

(அ-ஐ.) பூருவ சுலோகத்திலே நிருவிகாரியாயிருக்கிற வாத்தாவுக்குச் சமுசாரித்துவங்கூடாதபடியினாலே சித்துருபி யான வாத்தாவுக்குப் பிரதிவிம் பாம்சனையும் ஜீவனென்கிற பேரை யுடைத்தானவனுமிருக்கிற சிதாபாசனாகிற மித்தை யாபுருடனை வியவகாரதிகையிலே சத்தியம்போலே யங்கீகரி த்துக்கொண்டு பிற்பாடு கேவலம் பாரமார்த்தீக திகையிலே நின்று பார்க்கிறபோது காலத்திரயத்திலேயு மாத்தாவினிட த்திலே யந்தக்கரணோபாதியே யில்லாதபடியின லந்தக்கர ணோபாதியிலே பிரதிவிம்பிதன யொரு சிதாபாசனுண்டென றங்கீகரிக்கவேகூடா தானுற் பிரதிதியைப்பற்றி யப்படி யொரு சிதாபாசனுண்டென்று சொல்லவந்தாற் பிரதிதியே மித்தையானபடியின லந்த மித்தையாப் பிரதிதியைப்பற்றி வந்தச் சிதாபாசனு மித்தையாசொருப னிந்த மித்தையாமாத் திரனாயிருக்கிற சிதாபாசனுக்கு நிசொருபமாய்க் கூடஸ்தா த்மாவே மிஞ்சுகிறபடியினாலேயும், இதுவுமல்லாமல் வியவ கார திகையிலேகூடச் சிதாபாசனுவன் றனக்கதிஷ்டான மாயிருக்கிற கூடஸ்தாத்மாவைவிட வேறில்லாதபடியின லேயும், கேவலம் ஊஸ்துவானபடியினாலேயும், பூருவசுலோக த்திலே யாத்மாவைவிட வேறேயொரு சிதாபாசனுண்டெ ன்று சொன்னது கேவலம் அப்பியாசதிகையைப் பற்றினதே

தவிர வாருடதிகையைப் பற்றினதன் றான லாருடதிகையிலேயோவென்ற லாத்மாவைவிடக் காலத்திரயத்திலேயுஞ் சிதாபாசன் வேறில்லைப் பின்னையோவென்ற லாத்மாவானவர் தானுணை தன்னுடைய மதவசத்தினாலே யஞ்ஞானமாய் விவர்த்தித்துக்கொண்டு தனக்கு விலாசார்த்தமாய் வேண்டுமென்று ஜனன மரண பயப்பிரதீதியை யடைகிற ரென்று மப்படி ஜனன மரண பயப்பிரதீதியை யடைந்ததின லாத்மாவினுடைய சச்சிதானந்த சொரூபத்துக் கணுமாத்திரமான லு நாசமில்லாதபடியின லந்த ஜனன மரண பயப்பிரதீதியானது பரமார்த்தமா யாத்மானந்த விலாசமே யன்றியி லொருநாளஞ் சமுசாரமாகமாட்டா திப்படியிருக்கிற வாத்மாவுக்குத்தானே விந்த வாத்மானந்த விலாசக் கிரீ ணுடையானது போருமென்று புத்திசம்மதமா யொழிவுண்டாகிறபோ தவனுக்கிந்த விவேக்ஞானம் வாராமலிருந்தாலும் பலத்தியாக பூருவமாகப் பண்ணப்பட்ட சற்கருமாதுட்டானத்தினாலே பிரசன்னரான ஸீ பரமேஸ்வரருடைய பிரசாதத்தினற் சாதன சதுட்டையமுண்டாய் சற்குருலாபமுங்கிடைத் தவரிடத்திற் சிரவண் மனை நிதித்தியாசனங்களைப் பண்ணி தன்னுடைய யதாந்தசொரூபந் தானுகிறபோது முன் நானே யென்னுடைய வாத்மானந்த விலாசத்தினாலே வினையாடினேனேதவிர வொருநாள நான் ஜனனமரண ரூபமான சமுசார விகாரத்தை யடையவில்லையென் றறிந்து நிற் பயனுகிறுனென்று மிப்படிப் பூருவமதுபவிக்கப்பட்ட வனே கம் ஜனனமரணப் பிரதீதியெல்லாஞ் சுவாத்மானந்த விலாசமானபடியினாலே தன்னைவிட வொருசமுசார முண்டென்று மதை நானடைந்தவென்றுஞ் சொல்லுகிறது கேவலம் பிராந்தானுடைய வாத்மானபடியினாலேயும் பிரதீதிமாந்

திரமாயிருக்கிற சமுசாரத்தை நிருவகிக்கிற நிமித்தியமாய் வேறேயொரு சிதாபாசனென்கிற ஜீவனை யங்கீகரிக்கவேண்டாமென்று திருஷ்டாந்த பூருவகமாய்ச் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ஆத்மாவானவ ரேதுப்பிரமாண ரகிதமான தன்னுடைய சுவாத்மானந்த விலாசத்துக்குச் சாதனமாயுந் தன்னுடைய விவர்த்தகாரியமாயு நானறிகிறேனென்கிற மறைப்பினாலே யஞ்ஞான சொரூபமாயு நானறியேனென்றாகிலுமறிகிற வறிவினாலே ஞானசொரூபமாயும் வியவகாரகாலத்திலே தன்னைவிடப் பின்னம்போலே யிருந்தாலும் பரமார்த்தத்தில் விசிறியும் காற்றும்போலத் தன்னுடைய வபேதமான படியினாலே தன்னுடைய சொரூபமாயுமிருக்கிற வஞ்ஞானத்தினுடைய விலாசத்தினாலே பஞ்சகோசவிலக்ஷணரூபமவத்தாதிரய சாக்ஷியாயு மசங்க சச்சிதானந்த சொரூபியாயுமிருக்கிற வகம்விர்த்தி யாலம்பனான தன்னை யஞ்ஞானகாரியமான வந்தக்கரணோபாதியிலே பிரதிவிம்பித்து கர்த்தாகம் போக்தாகம் சாதோகம் நட்டோகமென்கிற வந்தக்கரணுதி தருமங்களை தன்னதாக வநுபவிக்கிறவன்போலே விசுஷைப்படுகிற சிதாபாசனாக விசாரியாம லறிந்து தான் றானாகவே யிருக்கிறபோது தானே தன்னைவிட வேறேயொரு சிதாபாசனாக வானதுபோலேயு மதினாலே யத்துவிதியனாயு மபரிச்சின்னரூபமிருக்கிற தனக்குச் சத்துவிதியத்துவமும் பரிச்சின்னத்துவமும் வந்ததுபோலேயு மெண்ணிக்கொண் டப்படியெண்ணின தொய்த வாசனாக்கூரானத்தினாலே யனேக ஜனனமரணப் பிரவாக பரம்பர சென்னியமாயிருக்கிறமஹா பயப்பிரதிதியை யடைவ னென்பதற்குக் கருத்தென்னவென்றற் கேவலம் மத்துவிதிய சொரூபியாயிருக்கிற வாத்மாவுக்குப் பரமார்த்தமாய்ப் பயமில்லாதப

டியினாலேயும் வியவகாரகாலத்திலே தனக்கு விலாசார்த்த
 மாய்த் தன்னைமறந்து பயந்தவன்போலே வினையாடுகிறபடி
 யினாலேயும் பயத்தை யடைந்தவன்போலே யடைகிறானெ
 ன்பதே கருத்து. ஆன லாத்மாத்தானே யஞ்ஞானமாய்
 விவர்த்தித்தற் கென்ன வேதுவென்ற லாத்மானந்தவிலாச
 மே யேது இதற்கென்ன பிரமாணமென்ற லாத்மாவான
 வர் மதவசத்தினாலே மாயையாய் மவித்தையாய் மானுரென்
 றும் மாயையாய் மவித்தையாய்ஞ் சுயமே பவித்தாரென்றுஞ்
 சுருதிகளிலே கோசிக்கிறதுகளே பிரமாண மான லாத்மாவி
 னிடத்திலே மதங்கூடுமோ வென்ற லவரிடத்திலே வாசா
 மகோசரமான மஹானந்த மிருக்கிறபடியினால் மதஞ் சித்த
 மாய்க்கூடும். அதுதா னெப்படியென்ற லாத்மாவினுடைய
 வானந்தமான தாத்மாவினிடத்திலே யுல்லாச விலாசத்தை
 யடைந் ததுதானே பொங்கிவடிகிறபோது மதமென்றும் அது
 தானே யேகீபவிக்கிறபோது நிருவிகற்பமென்றும், விவ
 கரிக்கப்படு மிதற்கு திருஷ்டாந்த மெப்படியென்ற லிந்திர
 சால மகேந்திரசால மாடுகிறவனிடத்திலிருக்கிற வித்தை
 யான தவனிடத்திலுல்லாச விலாசத்தையடைந் தவனிடத்
 தினின்றும் வெளிப்படுகிறபோ திந்திரசால மகேந்திரசாலப்
 பிரபஞ்சமாய் மவனிடத்தி லேகீபவிக்கிறபோ திந்திரசால
 வித்தையாடின புருஷன்மாத் திரமாகவு மிருப்பதே திருஷ்
 டாந்த மாகையினாலே மதமென்று சொல்லப்பட்ட சுவாத்மா
 னந்த விலாசக் ஞானமே சுவாத்மானந்த லயமென்கிற நிரு
 விகற்பக் ஞானமானபடியினாலேயு நிருவிகற்பக் ஞானமென்று
 சொல்லப்பட்ட சுவாத்மானந்த லயமே சுவாத்மானந்த விலா
 சமென்கிற மதமானபடியினாலேயும் பிரகாசானந்த சொரு
 பமான நிருவிகற்பானந்தக் ஞானத்தினாலே விமரிசானந்த

சொரூபமா யிருக்கிற சுவாத்மானந்த விலாசக்ஞானத்துக் கானியில்லை. விமரிசானந்த சொரூபமான சுவாத்மானந்த விலாசக்ஞானத்தினாலே பிரகாசானந்த சொரூபமாயிருக்கிற நிருவிகற்பக் ஞானத்துக்கு மானியில்லை. ஆனபடியினு லாத் மானந்தத்தினுடைய சங்கோஷ விகாசாத்மகங்களாயும் பிர காச விமரிசாத்மகங்களாயுமிருக்கிற நிருவிகற்ப சவிகற்பானந் தங்களிரண்டுங் கேவல மாத்மானந்த மானபடியினு விது சவி கற்பானந்தமென்று மிது நிருவிகற்பானந்தமென்றும் பிரமிக் கவேண்டியதில்லை. ஆனபடியினாலே நிருவிகற்ப ஞானை ந்த சொரூபியான வாத்மாவுக்கே சவிகற்பானந்த சொரூப மான மதமுங்கூடு மப்படியே சவிகற்ப ஞானைந்த சொ ரூபியாய்த் தன்னை மறந்தவன்போலே கிரீடித்துக்கொண் டிருக்கிற வாத்மாவுக்கே நிருவிகற்ப ஞானைந்த சொரூப மான வைக்கிய பிராப்தியுங்கூடு மிதற்குத் திருஷ்டாந்தமெ ப்படியென்றால்? நிருவிகற்ப சொரூபமான சுவர்ணத்துக்குச் சவிகற்ப சொரூபங்களான கடகமகுடாதிகளா யுற்பவிக்க வுங்கூடு மப்படியே சவிகற்ப சொரூபங்களான கடகமகுடா திகளுக்கு நிருவிகற்ப சுவர்ணங்களா யுற்பவிக்கவுங்கூடு மா னபடியினு லசேதனமான சுவர்ணத்துக்கே யுபயாத்மகத்து வத்தினு லவிரோதமில்லாம லிருக்கச் சேதனரானவாத்மாவுக் குபயாத் மகத்துவத்தினுலென்ன விரோத மொருவிரோதமு மில்லை. ஆகையா லாத்மாவிடத்திலுள்ள மதமே யாத்மாவா னபடியினு லாத்மாவானவர் மதவசத்தினாலே மாயையாயு மவீத்தையாயு மாளுரென்றுஞ் சுயமே பவித்தாரென்றும் பூருவஞ் சுருதியினுற் சொல்லப்பட்டதே பிரமாண மானபடி யினாலே யாத்மாவானவர் தானே தன்னுடைய விவர்த்தகா ரியமான வஞ்ஞான விலாசத்தினுற் றன்னை கர்த்துருத்து

வாதி கருமசயிதனாயிருக்கிற சிதாபாசனாக வறிந் தனேக ஜன
 னமரணப்பிரவாக செனிதமாயிருக்கிற சுகதுக்க சாகரத்தி
 லே முழுகிப்போனவன்போலே பிரமித்து மஹாபயப்பிர
 தீதியை யடைகிற னிதற்குத் திருஷ்டாந்த மெப்படியென்
 றுற் பழுதையினிடத்தி லாரோபிதமாயிருக்கிற பாம்புபோ
 லென்று திருஷ்டாந்த மதுதா னெப்படியென்ற லந்தகாராதி
 வேளையிலே விகார ரகிதமாயிருக்கிற ரச்சவைப் பிரத்தியக்ஷ
 மாய் கண்ணுலேகண்ட புருஷ னதையுற்றுப்பார்த்து ரச்சுவெ
 ன்றறியாததினாலே ரச்சவிலே கற்பிதமான சர்ப்பம் மித்தை
 யானபோதிலுஞ் சர்ப்பாகாரமாய் விவர்த்தித்த வதிஷ்டா
 னுக்ஞானத்தினாலே ரச்சவைவிட வொருசர்ப்பத்தைக் கண்
 டவ னெப்படி பயகம்பமாதிப் பிரதீதியை யடைவனே வப்ப
 டிப்போ லாத்மாவுமென்று சொல்லப்படு மிது சர்ப்பந்தா
 னென்று நிச்சயித்து பயந்தோடுகிறபோது தடுக்கி கீழேவிழு
 ந்து காலொடிந்து மிகுந்த பயகம்பமாதினை யடைகிறான்
 பிற்பாடு தீரவிசாரித்து பார்த்தவுடனே சர்ப்பமானது கேவ
 லம் மித்தையா மாத்திரமாகப் போகிறபடியின லந்த மித்தை
 யாசர்ப்பத்தைத் தொட்டு வந்த பயகம்பமாதினும் மித்தை
 யாசொருபங்க ளெதினாலென்ற லிது ரச்சுவென்றறிந்த வுட
 னே பயகம்பமாதின ணிவிர்த்திக்கிறது பயகம்பமாதின ணிவி
 ர்த்தித்தாலு மந்தவேளையி லோடியொடிந்த காலேன் கூடவி
 ல்லையென்றற் சொப்பன விந்திரியம்போலென்று திருஷ்ட
 டாந்த மதேதென்றற் சொப்பனவேளையி லொருபெண்
 ணேடேபோகித்த புருஷனுக்குத் தானுமவரு மேகமாயிருந்த
 கேளீக்கிரகமும் அதற்குள்ள விதானதோரணதி யலங்கார
 மும் யிரத்தினமய தம்பகுட்டியமாதிகளு நவரத்தினமய
 வழுசதுளிகாதி மெத்தைகளு மவருடைய தனபருவத காடா

விங்கங்களுங் கண்ணைவிழித்தவுடனே மித்தையாய்ப் போகிறது யிவைகளெல்லா மித்தையானாலு மிந்திரியகலனமாத்திரஞ் சொப்பனம்போய் ஜாக்கிரத்துவஞ் சத்தியமாய்க் காணப்படுகிற தப்படிப்போ விங்கே சர்ப்பப் பிரமைகாலத்திலோடி யொடிந்தகால் சர்ப்பப்பிரமை தெளிந்துங் கொஞ்சநாட் சத்தியமாகவே யிருக்கு மதினலே சர்ப்பப்பிரமை சத்தியமாகமாட்டா தப்படிப்போற் றூட்டாந்திக சொரூபரான பிரத்திய காத்மாவானவர் பூர்வ மிந்தப்பிரகாரந் தன்னுடைய விவர்த்த காரியமாயுஞ் சுவானந்தோ வுல்லாச விலா சாத்மகமாயிருக்கிற வஞ்ஞானத்தினலே பிரக்ஞான கன சொரூபியாயிருக்கிற தன்னைமறந்தவன்போலே மறந்து தனக்கன்னியனா யொரு மித்தையா சிதாபாசனைத்தானே தானென்றறிந் ததினலே யனைக ஜனனமரணப் பிரவாகப் பயப்பிரதீதியை யநுபவிக்கிறவன்போ லநுபவித்துக்கொண்டிருந்து வதன்பி னனைக ஜன்மாரச்சித புண்ணிய புஞ்சபரிபாக வசத்தினலே தனக்கிந்த ஜனனமரண சுகதுக்கம் போதுமென்று தனக்கே யொழிவுவந்து தேகமுதற் பிரமலோகவரைக்குமுண்டான சமஸ்த விடயங்களிலேயும் விரக்தி பிறந்து சாதனசதுஷ்டய சம்பன்னனாய்ச் சற்குருவை யடைந்தவரிடத்தில் வெருகாலஞ் சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களைப்பண்ணித் தன்னைத் தானாகவறியும்போது பஞ்சகோச விலக்ஷணரூப மவஸ்தாத்திரய சாக்ஷியாயு மசங்கசித்துரூபியாயுமிருக்கிறநா னந்தக்கரணப் பிரதிவிம்பிதான சிதாபாசனன்று பின்னையோவென்றூ லந்தக்கரணத்துக்கு மந்தக்கரண வவத்தானூபங்களான ஜாக்கிர சொப்பன சமுத்திகளுக்கும் ஜாக்கிரதாதி, யபிமானிகளாயிருக்கிற விசுவ தைசத பிராக்ஞானுக்கு மதிட்டான சொரூபனாயுஞ் சாக்ஷிமாத்திர

னயுமிருக்கிற பரமாத்மாவென் றிந்தப்பிரகாரம் பரமார்த்த
 சொரூபியா யிருக்கிறதா னறியப்பட்டானே யானு லந்தக்ஷ
 ணத்திலே ஜனமரணப் பயப்பிரதிதியை யுடைத்தாகாதவ
 னை விளங்குவா ரானுற் றன்னைப் பரமாத்மாவாக வறிந்தவுட
 னே சகலபயங்களு நிவிர்த்தியடையு மானுற் பிரமாத்ம வைக்
 கியக் ஞானிகளிடத்திலே சுகதுக்காதி சமுசார வியவகார
 ங்களும் புத்திரதாராதி போசனூர்த்தமாய்க் கிருசிவாணிச்சிய
 யுத்தியோக யாசகாதிகளுங் கூடுமோவென்றூற் பிராரத்த
 கருமவசத்தினு லவைகளெல்லாங்கூடு மஃதெப்படியென்றூற்
 பிரமாத்ம வைக்கியக் ஞானத்தினு லஞ்ஞான வாவுரணங்க
 ளும் ஆகாமிய சஞ்சித கருமங்களும் நஷ்டமாய்ப் போயும்
 பிராரத்த கருமமாவது சர்ப்பப் பிராந்திபோய் ரச்சக்ஞா
 னம் பிறந்தவுடனே யிந்தப்பிராந்தி காலசென்னியமான பய
 கம்பமாதிசு ணிவிர்த்தியாயு முடனே நிவிர்த்தியாகாமலிருந்
 தொடிந்த கால்போலேயுஞ் சொப்பனம்போய் ஜாக்கிரத்து
 வந்தவுடனே சொப்பனங்களிற் போகாதிகளெல்லா நிவிர்த்
 தியாயுஞ் சொப்பனவிந்திரிய நிவிர்த்தியாகாம லிருந்ததுபோ
 லேயுங் கருமக்ஷயரூபமான ஸ்தூலசரீர பதனபரியந்தந் தெத்
 தபட நியாயமாயிருக்கு மாகையினாலே பிரமாத்ம வைக்கியக்
 ஞானத்தினாலே சகல பயங்களும் நிவிர்த்தியாயும் பூருவஞ்
 சொல்லப்பட்ட சகல சமுசார வியவகாரங்களும் கொஞ்ச
 நாள் நிவிர்த்தியாகாமலிருக்கு மானபோதிலும் பகிர்முகா
 ளாயிருக்கிற பராநுடைய திருஷ்டியைப்பற்றிப் பிராரத்த
 வசத்தினாலே யிப்படிக்கூடுமென்று சொன்னதேதவிர வந்தர்
 முசு திருஷ்டியி லொரு வியவகார லேசமுமில்லை. ஆன
 லு மொருவேளையிலே தோணப்பட்ட வியவகாரங்களு மாத்
 மவிலாசமானபடியினாலே யாத்மாவே யிதுவுமென் றறிந்து

கொண்டு விவேகியானவ னிற்பயனாகவிருப்ப னிற்பயனாக
 விருப்பனென்பதற்குக் கருத்தென்னவென்றாற் பிரக்ஞான
 கன பிரத்தியகாத்ம சொரூபியாயுமிருக்கிற வாத்மாவுக்குப்
 பரமார்த்திகமாய்ப் பயமேயில்லாதபடியினாலே பயமில்லாதவ
 னிற்பயனாகிறதற்கு நிமித்தமில்லை யானாலுந்தனக்கு விலா
 சார்த்தமாய்த் தன்னுடைய வானந்த மதத்தினாலே தோணப்
 பட்ட ஜனனமரணப் பிரதிதியினால் விவகாரகாலத்தில் பய
 ந்தவன்போலே பயந்திருக்கிறபடியினாலே நிற்பயனா யிருக்
 கிருனென்பதற்குத் தனக் கொருபயமிருத்து பிற்பாடு விடு
 பட்டு நிற்பயனாவன்போலே யிருக்கிருனென்பதே கரு
 த்து. இப்படிப் பயமில்லாதவனுக்கே யாகந்துவமா யொரு
 பயந் தோணுகிறதையு மவனுக் கது நிவிர்த்தியாகிறதை
 யுந் தீரவிசாரித்துப் பார்க்கிறபோது பரமார்த்தமா யாத்
 மாவுக் கொருபயமுமில்லை யதற்கு நிவிர்த்தியுமில்லை. இப்
 படியிருக்கப் பூருவம் நான் ஜனனமரண பயத்தை யடைந்திரு
 ந்தேனென்றும், இப்போ ததுநிவிர்த்தியாய் நிற்பயனானென
 ன்றுஞ் சொல்லுகிற தாத்மாவுக் கிதொரு விலாசமாத்திரமே
 யன்றியில் வேறொன்று மன்றானபடியினாலே ஞானஞான
 ங்களால்வந்த பந்தமோக்ஷாதிகளொன்று மாத்மாவுக்குக் கால
 த்திரயத்திலேயுஞ் சம்பந்தமில்லைப் பின்னையோ வென்றா
 லிந்த ஞானஞானங்களாலுண்டான பந்தமோக்ஷாதிக ளா
 த்மாவுக்கு சவானந்த வுல்லாச விலாசமாத்திரமே; சரி. இப்
 படிப்பட்ட சவாத்மானந்த விலாசத்தைவிட வேறொரு பந்த
 மோக்ஷங்களில்லை யந்த மித்தையா பந்தமோக்ஷங்களை
 நிருவகிக்கிறதற் காத்மாவைக்காட்டிலு மன்னியமாயொரு
 சிதாபாசனை யங்கீகரிக்கவேண்டியதுமில்லை. எதினாலே
 ன்றாற் குருவசனப்படிக்க் கதுபவநிஷ்டனான மஹாத்மாவு

க்கு ஞானஞ்ஞானங்களா லுண்டான சகல வியவகாரமு மாத்
மாவாக விளங்கிறபடியினு லென்றறிக. (௨௨௭)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர்தனக் கத்தியந்த சமீபங்களாயி
ருக்கிற புத்தியாதிகளினுலே காணப்படுமென் றிப்படி யப்பி
யாசதிசையைப் பற்றினவாள் பண்ணுகிற சங்கைக்கிச் சமா
தானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரத்திய காத்மாவானவ ரேகராயேயிருந்து ச
டங்களாயு மனேகங்களாயுமிருக்கிற வாரந்தர மனோபுத்தி சித்த
வகங்காரங்களையும் பாகிய தெகேந்திரிய பிராணதிகளையு
மவைகளைச்சேர்ந்த சமஸ்தவிடயங்களையும் பிரகாசிப்பிக்கிறார்.
ஆத்துமாவினுலே யறியப்பட்டுக்கொண்டு கேவலங் கடகுட்
டியாதிகள்போலே சடசொருபங்களாயிருக்கிற விந்திரியா
திகளினுலே கூடஸ்தாத்மாவானவ ரிவர்தா னாத்மாவென்
றேகமாயிருக்கிற தீபத்தை யனேகங்களாயிருக்கிற கடாதிக
ளறியாததுபோல வறியப்படமாட்டார். (௨௨௮)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் புத்தியாதிகளினுலே யறியப்ப
டமாட்டாரேயானு லந்தவாத்மாவை யறிகிறதற் கிந்தப் புத்
தியாதிகளின் ஞானத்தைவிட வேறேயொரு ஞானமுண்
டாகவேண்டு மப்படி வேறேயொரு ஞானமுண்டாகிறதற்
கிந்த வந்தக்கரணதிகளைவிட வேறேயொரு வந்தக்கரணதிக
ளையுங்காணே மாகையால் முழுக்ஷுக்களுக்கு ஆத்மக்ஞான
மெப்படியுண்டாகுமென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமா
தானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] சடங்களாயிருக்கிற வந்தக்கரணதிகளுக்கு ஞா
னத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு தானும் ஞானசொருபியாய்
விளங்கிற பிரத்தியகாத்மாவானவர் ஞானத்தைத்தானே சொ

ரூபமாய் யுடைத்தாயிருக்கிறதிலே யவருக் கெப்போதும் நித்தியமாயிருக்கிற சொச்சொரூபக்ஞானமான தெப்போதுமிருந் துள்ளளவி லந்தக்கூடஸ்த சைதன்னியத்தை விளக்கிறதிலே யனாத்மாக்களாயிருக்கிற வந்தக்கரணதிகளுடைய ஞானபேகையானது கடாதிகளை பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டு தானும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற தீபத்துக்குத் தன்னைப் பிரகாசிப்பிக்க வன்னிய தீபாபேகையெப்படித்தேவையிலையோ வப்படி வேண்டியதில்லை.

(இ-ம்.) கிரகமத்தியிலேற்றிவைக்கப்பட்டிக் கிரகத்திலுள்ள வஸ்துக்களுக்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு தானு மதிப்பிரகாசமாய் விளங்குகிற வெரு மகாதீபத்தை யிது தீபமென்றறிகிறதற்கு வேறேயொரு தீபாபேகையெப்படித்தேவையிலையோ வப்படிப்போலே தேகமத்தியிலே விளங்குகிற விருதய வாகாசத்திற் றன்னாலேதானே விளங்கிக்கொண்டு ஸ்தூலரூபமங்களைன்கிற சரீரகாரணமான வந்தக்கரணதி சகலவீந்திரியங்களுக்கும் ஞானத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு தானு ஞானசொரூபியாய் விளங்குகிற வாத்தமாவும் வாலிப யவ்வன கௌமார வார்த்தீக ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி மரணமூர்ச்சை சுவர்க்க நரக தூஷணியம் பூதாவத்தை முதற்கொண்டு நிருவிகற்பசமாதிவரைக்குமுள்ள சதாகாலமு நித்தியாதுபவ ரூபியானபடியிலே யவரை யிவர்தா னாத்மாவென்றறிகிறதற்கு வேறேயொரு ஞானபேகையே வேண்டியதில்லை. (௨௩௧)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் புத்தியாதிசகல வீந்திரியங்களினு லறியப்படமாட்டாரென்றந் தீபத்திலுள்ள பிரகாசம்போ லந்த வாத்தமாவினிடத்திலே சொச்சொரூபக்ஞானமா

னது நித்தியசித்தமா யிருக்கிறபடியினு லந்தாத்மவிடயக்ஞா
 னத்துக்கு வேறொரு ஞானம் வேண்டியதில்லையென்றும் பூரு
 வசுலோகங்க ளிரண்டிலேயுஞ் சொன்ன திதார்த்தமான
 போதிலும்; கிருமிகீடபதங்க மதுட பசுவாதிகளா யிருக்கிற
 சகல பிராணிகளிடத்திலேயுஞ் சொச்சொரூபக்ஞான மிரு
 ந்து மவர்களுக்கெல்லா மிவர்தா னாத்மாவென் றாத்மசொரூப
 பரிக்ஞானம் வாராதபடியினுற் றிருஷ்டாந்தமான தீபத்தை
 யிது தீபமென்றறிகிறதற்குத் தீபாந்திரப்பிரகாச மில்லாமற்
 போனாலு நேத்திரவிந்திரியப் பிரகாசாபேகை வேண்டி
 யிருக்கிறபடியினுலே கேவலஞ் சொச்சொரூபக்ஞானத்தினு
 லேதானே யாத்மபரிக்ஞானம் வரமாட்டாது. பின்னையோ
 வென்ற லது வேறொரு வுபாயத்தினுலேயே வரவேண்டு
 மென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகி
 றார்; யதத்துவாவிர்த்தி பூருவகமாய் தத்துவமசியாதி மஹா
 வாக்கியார்த்த சென்னியமாயிருக்கிற விர்த்திக்ஞானத்தினு
 லிவர்தா னாத்மாவென்கிற வாத்மசொரூப பரிக்ஞானத்தி
 னுலே ஜீவபரவைக்கிய சித்தியுண்டா மாகையா லிதுவே
 யுபாயமென்று வெளியாய்ச் சொல்கிறார்.

[சு - ம்.] சொரூபலக்ஷணையென்றுத் தடஸ்தலக்ஷண
 யென்று மதத்துவாவிர்த்திலக்ஷணையென்றும் பெயரை
 யுடைத்தாயிருக்கிற விந்த மூன்றுலக்ஷணைகளினுற் சகல
 சுருதிவாக்கியங்களு மாத்மாவைப் பிரதிபாதிக்கிறதுக ளுதெ
 ப்படியென்றற பிரமமானது சத்தியக்ஞானந்த சொரூபமெ
 ன்று சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியமானது சொரூபலக்ஷணை.
 இத்தனற் சத்தியக்ஞானந்தசொரூபமா யொரு பிரமமுண்டெ
 ன்று சுவர்க்கத்தைப்போலே பிரமத்தைப் பரோக்ஷமாயறி

யலா மிப்படி சத்தியக்ஞானந்தமா யொரு பிரமமுண்டென்று சுருதிசொல்லுகிறதே யென்கிற பிரபல தாக்ஷணணியத்தினாலே யப்படி யொரு பிரமமுண்டென்று பரோக்ஷமா யறிந்தபோதிலும்; அப்படிக்கு வுண்டோவில்லையோ வென்கிற சமுசயம் போகமாட்டா தந்தச் சமுசய பரிகாரார்த்தமாய்த் தடஸ்தலக்ஷணையும் வேண்டியதாயிருந்த தெப்படியென்றால்? மிருத்திகையினிடத்தில் கடமானதுபோ விவளவு சராசரப்பிரபஞ்சங்களு மெங்கேயிருந்துண்டாமோ வெங்கேதானிருக்குமோ வெதிலே லயத்தையடையுமோ வதுவே பிரமமென்று மிந்த வகங்காராதிப் பிரபஞ்சங்களெல்லா மெங்கேயிருந் துண்டாகின்றதுகளோ வவைகளெல்லாஞ்சுயமே சடங்களாயிருந்தாலு மெதினுடைய சைதன்னியத்தைப் பற்றிக்கொண்டு சுயமே சேதனங்கள்போலே யிருக்கின்றதுகளோ விவளவு மெங்கே லயத்தையடையுமோ வதுவே பிரமமென்று சொல்லுகிற சுருதிவாக்கியமே தடஸ்தலக்ஷணை. இதினாலே யாகாசாதிப் பிரபஞ்சத்தினுடைய சிருஷ்டி திதி பிரளயங்களுக்கு மகங்காராதி யுற்பத்தி லயப்பிரவிருத்திகளுக்குங் காரணமாயுஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாயு மொருவஸ்துவுண்டென்று போதம்வரு மப்படிப் போதம்வந் திருந்தபோதிலும் ஆத்மசொருபமானது பூதபபௌதிக பிரபஞ்சங்களினாலேயு மகங்காரதி ஸ்தூலாந்தங்களினாலேயு மறையப்பட்டதுபோ விருக்கிறபடியினாலே யந்த மறைவையு நிவிர்த்திப்பித்தாத்மாவைப் பிரத்தியக்ஷமாய் தெரிவிக்கிறதிற்பொருட்டதத்துவாவிர்த்தி லக்ஷணவேண்டியிருந்த ததெப்படியென்றால் ததத்துக்களென்று சொல்லப்பட்ட வனாத்மாக்களையெல்லா மிதுவு மாத்மாவன் றிதுவு மாத்மாவன்றென்று யிப்படி நிடேதித்துப் போட்டபிறகு மௌனமாய் முடிந்த வே

தவாக்கியமே யதத்துவாவிர்த்தி லக்ஷணை. அஃதெப்படியெ
 ன்ற லனாத்மாக்களைமாத்திரம் நிதேதம்பண்ணுகிற வதத்துவா
 விர்த்தி லக்ஷணையான தெப்படி யாத்மாவை பிரதிபாதிக்கு
 மென்ற லந்த வனாத்மக்களையெல்லா மாத்மாவன்றென்று
 மிவளவும் மித்தையாமாத்திரமென்றும் நிதேதித்துப்போட்
 டிப் பிற்பா டொன்றுஞ் சொல்லாமல் முடிந்த சுருதிவாக்கிய
 த்தினுடைய மெளனத்தினாலே யந்த வதத்துவாவிர்த்தி
 யான தாத்மாவையே பிரதிபாதிக்கின்றது. இதற்குத் திருஷ்
 டாந்த மேப்படியென்றால்? வீதியிலேபோகிற புருஷாளுக்கு
 ட்புருஷ னாரென்று ஒரு சகியினாலே கேட்கப்பட்ட மற்
 ரொரு யெவ்வன்னநாயகியானவள் இவனன் றிவனன்றென்
 றெல்லாரையுந்தள்ளிப் பிற்பாடு தன்புருஷனைக் கண்டவுட
 னெப்படி மெளனமா யறிவித்தாளோ; அப்படிப்போ லதத்து
 வாவிர்த்திலக்ஷணையான தனாத்மாக்களை நிதேதித்துப் பிற்
 பாடு மெளனத்தினாலே யாத்மாவைதானே பிரதிபாதிக்கிற தா
 கையா லதத்துவாவிர்த்தி லக்ஷணமென்கிற பெயரையுடை
 த்காயிருக்கிற விதுவுமன் றிதுவுமன்றென்கிற நேதிநேதி வாக்கிய
 த்தினாலே சர்வசாதன சம்பன்னனாயு மேதாவியாயும்
 விசாரஜீவனாயு மாத்மாவை யறியவேண்டுமென்கிற விச்சை
 யையுடைய தீவிரதர முழுக்ஷுவானவன் நேகேந்திரியாதி
 வத்தியாசருபமாயிருக்கிற பிரமைக் கதிஷ்டானமாகிய கூடஸ்
 தாத்மாவினிடத்திலே ஜீவனென்கிற வியவகாரத்துக் கேதுக்க
 ளாயிருக்கிற வியட்டி ஸ்தூல ரூக்ஷம காரண சரீரங்களென்
 ன சர்வாதிஷ்டானப் பிரமத்தினிடத்தி லீசுரனென்கிற வியவ
 காரத்துக் கேதுக்களாயிருக்கிற சமட்டி ஸ்தூலரூக்ஷமகாரண
 சரீரங்களென்ன, விவைகளுடைய சங்கோசவிகாசங்களென்
 ன, சர்வக்குத்துவ கிஞ்சிக்குத்துவாதிகளாயிருக்கிற குணதார

தன்மியங்களுக்கு முக்கிய வேதுக்களாகிய மாயையவித்தை யாதிகளான் வுபாதிகளென்ன ஆகிய யெல்லாவற்றையுந்த ள்ளி இவ்வளவு மதிஷ்டானத்தினிடத்தி லாரோபிதமான படி யினாலேயும் வந்தியாபுத்திர சசவிஷாண ககரூரவிந்தங்கள் போலே காலத்திரயத்திலேயுங் கேவலம் மித்தையாமாத்திர மானபடியினாலேயு மிவைகளொன்று மாத்மாவன்றென்று நிதேதித்துப்போட்டுப் பிற்பாடு தத்துவமசியாதி மஹாவாக் கியங்களினாலே ஜீவாதிஷ்டான சைதன்னியமான ஜீவாத்மா வென்ன, ஈசராதிஷ்டான சைதன்னியமான பரமாத்மாவென் ன, இந்த விரண்டு சைதன்னியங்களுடைய நித்தியசித்தமான ஏகபாவத்தை யடைகுவன். அஃதெப்படியென்றாற் றத்துவ மசியென்கிற சுருதிவாக்கியத்தினாலே வாக்கியார்த்தத்தைப் பற்றி ஐக்கியஞ்சொல்லுவோமென்றால்? வாக்கியார்த்தத்தை விசாரிக்கும்போது ராசாவுக்கு மடிமைக்கு மஹாமேருவுக்கு மணுவுக்குஞ் சூரியனுக்கும் மின்மினிக்கும்போலே ஜீவீசரா ளிரண்டுபேருக்குஞ் சர்வக்ஞத்துவாதி கிஞ்சிக்குத்துவாதி குணவைசம்மியத்தினால் வெகுபேத மிருக்கிறபடியினாலே யது கூடாது. பின்னை யெப்படியென்றால்? லக்ஷணையெ ப்பற்றியே யவர்களுக் கைக்கியஞ்சொல்லவேண்டு மானால் லக்ஷணைநா னைத்தனைவிதமென்றால்? ஜகரலக்ஷணையென் றும், அஜகரலக்ஷணையென்றும், ஜகதஜகரலக்ஷணையென்று ம், திரிவிதமுண்டு. இதில் விட்ட லக்ஷணைக் குதாரண மேதென்றால்? கங்காயாங்கோஷப் பிரதிவசதியென்கிற வாக்கியமே யுதாரணம். இதன் வாக்கியார்த்த மெப்படியென்றால்? கங்காப்பிரவாகத்திலே யிடையர்தெருவிருக்கிற தென்கிறது பிரத்தியக்ஷ விரோதமானபடியினாலே கங்காபதத்துக்கு வாக்கியார்த்தமாயிருக்கிற பிரவாகத்தை யத்தியந்தம் விட்டுப்போ

ட்டுத் தீரத்தை லக்ஷணையினாலே யங்கீகரித்துக் கங்காதீர் தத்தத்திலே யிடையர் தெரு விருக்கிறதென்று சொன்ன லொரு வி ரோதமுமில்லை. அப்படிப்போல மனோப்பிரமமென்கிற வாக்கியத்துக்கு வாக்கியார்த்தமான விகாரமனதுக் காத்மத்துவங் கூடாதபடியினாலே மனோவிலக்ஷணம் பிரமமென்று சொன்ன லொரு வி ரோதமு மில்லை. ஆனபடியா விந்த விட்டலக்ஷணயானது தத்துவவாக்கியத்துக் குபயோகமில்லை. ஏனென்றால்? விட்டலக்ஷணயிலே வாக்கியார்த்தமான யாவதம் சத்தையும், விடவேண்டிய திருப்பது னாலேயும், யாவதம் சத்தையும் விட்டா லைக்கியஞ் சொல்லுகிறதற் கிடமில்லாத படியினாலேயும், உபயோகமாக மாட்டாது. விடாத லக்ஷணக் குதாரணமே தென்றால்? சோனோதாவதியென்கிற வாக்கியம். இந்த வாக்கியார்த்த மெப்படியென்றால்? சிவப்பான தோடு தென்பது. அசேதனமான சிவப்போடு தென்ப தத்தியந்தம் வி ரோதமானபடியினாலே? சிவப்பையும் விடாமற் சிவப்பாயிருக்கிற லொரு குதிரையைக்கூட லக்ஷணயின லங்கீகரித்துக்கொண்டு சிவப்புக்குதிரை யோடுகிறதென்று சொன்ன லொரு வி ரோதமுமில்லை. அப்படிப்போலே சத்தியக்ஞானானந்தமென்கிற வாக்கியத்துக்கு; சத்தியாதி பதங்களுக் குமாத்திரம் பிரமத்துவங் கூடாதபடியினாலே சத்தியாதி பதங்களையும் விடாமற் பிரமத்தையும் லக்ஷணயினாலே யங்கீகரித்துக்கொண்டு சத்தியக்ஞானானந்தம் பிரம சொருபமென்று சொன்ன லொரு வி ரோதமுமில்லை. ஆனபடியின விந்த விடாதலட்சணயானது தத்துவமசிவாக்கியத்துக் குபயோகமாக மாட்டா தேனென்ற லந்த வாக்கியார்த்தத்தி லிருவித வம்சத்தையும் விடப்படாதபடியினாலேயும், வி ரோதம் சத்தைவிடாம லைக்கியங் கூடாதபடியினாலேயு முபயோகமாக

மாட்டாது. விட்டுவிடாதலக்ஷணக் குதாரண மேதென்றால்? சோயந்தேவதத்தகாவென்கிற வாக்கியம். இந்த வாக்கியார்த்த மெப்படியென்றால்? காசிப்பட்டணத்தி லியாதொரு தேவதத்தன் காணப்பட்டானோ வந்தத் தேவதத்தனவன் யிவனென்கிற திப்படிச் சொல்லப்பட்ட வர்த்தத்தி லந்தத்தேச மந்தக்காலமந்தரூப மந்தவவத்தைகள் முதலானதுகளுக்கு மிந்தத்தேச மிந்தக்கால மிந்தரூப மிந்தவவத்தைகள் முதலானதுகளுக்கும் வெகுவிரோத மிருக்கிறபடியினாலே வாக்கியார்த்தத்தி லேகதேசாம்சங்களான வந்தத்தேச மந்தக்காலாதிகளையு மிந்தத்தேச மிந்தக்காலாதிகளையும் விட்டுப்போட்டு வாக்கியார்த்தத்தில் முக்கியாம்சமாயிருக்கிற தேவதத்தனுடைய சரீரபிண்டத்தைமாத் திரம் லக்ஷணையின லங்கீகரித்துக்கொண்டந்தத் தேவதத்தனே யிவனென்றுசொன்ன லொருவிரோதமு மில்லை. அப்படிப்போலே தத்துவமசியென்கிற வாக்கியத்தி லிருக்கிற தற்பதத்திற்கும், துவம்பதத்துவம், வாக்கியார்த்தத்தை விசாரித்து வதிற் றள்ளத்தக்க விரோதாம்சத்தை தள்ளிப் பிற்பா டவிருத்தமாயிருக்கிற முக்கியாம்சத்தை லக்ஷணையின லங்கீகரித்துக்கொண்டைக்கியஞ்சொல்லவேண்டு மென்படியென்ற லவித்தையோபாதிகளையுங் கர்த்துருத்துவ போக்துருத்துவாதி யபிமானியாயுங் கிஞ்சிக்குறையுமிருக்கிற நீயானவன் மாயோபாதிகளையுஞ் சர்வக்ருத்துவ சர்வேசரத்துவ சர்வாந்திரியமித்துவாதிகளான வனந்தகல்யாணகுண பரிபூரணையுமிருக்கிற வந்த வீசவரனாகவாகிரூ யென்கிறதே வாக்கியார்த்த மிந்த வாக்கியார்த்தத்திற் றெம்பத வாச்சியனையிருக்கிற ஜீவனுக்குந் தற்பத வாச்சியனையிருக்கிற ஈசரனுக்குந் சர்வக்ருத்துவ கிஞ்சிக்குறத்துவாதிகளாயிருக்கிற குணதாரதன்மியத்தினாலே வெகுவ

ரோதமிருக்கிறபடியால் வாக்கியார்த்தத்தில் விருத்தங்களாயு
 மேகதேசாம்சங்களாயுமிருக்கிற வவித்தையு மவித்தையாகாரி
 யங்கனையு மந்த வவித்தையா கற்பிதங்களான கிஞ்சிக்குத்து
 வாதி குணங்கனையு மாயையு மாயாகாரியமான குணங்கனையு
 மந்த மாயாகற்பிதங்களான சர்வக்ருத்துவாதி குணங்கனையு
 மும் விட்டுப்போட்டு வாக்கியார்த்தத்திலே முக்கியாம்சங்களா
 யிருக்கிற வவித்தையா வதிஷ்டானமான கூடஸ்த சைதன்
 னியத்தையும் மாயாவதிஷ்டானமான பிரமசைதன்னியத்தையு
 மும், லக்ஷணயினு லங்கீகரித்துக்கொண்டு நீ யதாகவாகிரூ
 யென்றுசொன்னு லொரு விரோதமுமில்லை, இந்த விட்டுவி
 டாத லக்ஷணயே தத்துவமசிவாக்கியார்த்தத்துக் குபயோக
 மெதினாலென்ற லிந்த விட்டுவிடாத லக்ஷணயிலே விருத்த
 மான யேகதேசாம்சத்தைமாத்திரந் தள்ளினு லவிருத்தமான
 முக்கியாம்சங்களுக் கைக்கங்கூடு மாகையினு லிந்த லக்ஷண
 யே யுபயோகம். இந்த விட்டுவிடாத லக்ஷணயாகிய பாகத்தி
 யாக லக்ஷணயினுற் சோதித்தறியப்பட்டிருக்கிற தத்துவமசி
 யாதி மஹாவாக்கியங்களினுலே யாத்மபரிக்குான பூருவக
 மாய் ஜீவபரவைக்கிய சித்தியுண்டாகிறபடியினு லாத்மாவுக்
 ககண்டார்த்தஞ்சித்திக்கிற திதி லிதுவே யுபாயமென்று சொ
 ல்லப்படும். (௩௦)

(அ-கை.) ஆத்மாவைப் பிரித்தறியில் ஞானத்துக் கதத்து
 வாவிர்த்தியன்றியிலேபோனு லென்ன வானியென்று சங்கித்
 துக்கொண் டாரோபிதமான சர்ப்பத்தைத் தீரவிசாரித் திது
 சர்ப்பமன்றென்று தள்ளாதேபோனுல் யதார்த்தக்ஞான மெ
 ப்படிப் பிறக்கமாட்டாதோ வப்படிப்போலே யதத்துவா
 விர்த்தி லக்ஷணயினுலே யனாத்மாக்களை றிடேதித்துத் தள்

ளாமற் போன லாத்மா விவரென்கிற பரிஞ்ஞானம் பிறக்க மாட்டாதென்று சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அவித்தையாகற்பிதமாயுஞ் சடசபாவமாயுமிருக்கிற சரீராதிக ணீர்க்குமிழிகள்போல் நாசத்தை யுடைத்தான துகளாகையா லீதொன்று நானன்று பின்னையோவென்றால்? நான் சர்வதிரிசியத்துக்கும் விலக்ஷணமாயிருக்கிற பரப்பிரமமென்று விவேகியான மஹாபுருஷனறிவன்.

(இ-ம்.) அவித்தையாகற்பிதங்களாயுந் திரிசியங்களாயுமிருக்கிற தேகாதியானதுக ணீர்க்குமிழிபோல் நாசத்தையுடைய யதுக ளகம்பதார்த்த செர்ரூபியாயிருக்கிற நானிவைகளுக்கெல்லாம் விலக்ஷணமாயுஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாயு நின்மலமாயும் நிருபாதிகமாயுஞ் சச்சிதானந்தகனமாயுமிருக்கிற பிரமமென்றறிந்து கிருத்கிருத்தியனாகுவன். (௩௦௧)

(அ-கை.) இப்படி முன்சொன்னபிரகார மத்துவிதானந்தசொரூபியாயிருக்கிற வாத்மாவை மஹாவாக்ஷியார்த்தக்ஞானத்தினாலே யபரொக்ஷமாயறிந்து பிற்பா டந்த வநுபவத்தைத்தானே சதாவநுபவிக்கிறதி னிமித்தமாத்மாவினிடத்திலேதானே யைக்கியமுண்டாகிற பிரகாரத்தை யைந்துசீலோகங்களினாலே சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பஞ்சபுதபௌதிகமான ஸ்தூலதேகத்துக் கன்னியமாகுகையினாலே யெனக்கு ஜன்மசரை கிருசபாவ மலமாதிகளுமில்லை. இப்படியே ஞானேந்திரிய கருமேந்திரிய பிராணதிகளென்ன சத்தாதிவிடயங்களென்ன யிவைகளுடைய சம்பந்தமு மெனக்கில்லை.

(இ-ம்.) ஜன்மமாவது? சுக்கிலசுரோணித விகாரமாய் பையிலேகட்டுப்பட்டுப் பத்துமாசவரைக்கும் மாதாவினுடைய

வுதரத்திற் குடியிருந்து பிரசவகாலவேளையில் மாதாவினுடைய யோனிரந்தரத்திற் பிரசவவேதனையுண்டாகிறபோது வெகுநேரம்வரைக்கு மிருந்தவிடத்திலிருக்காமல் வயிற்றிலே மறிந்துமறிந்து சுற்றிவந்து பிரசவகாலத்தி லுண்டாகின்ற வியாபகவாயுவினாலே விகசிதமான யோனிரந்திரமார்க்கமாய் ஸ்தூலசரீரமானது ஜீவகலாசம்பந்தத்தோடே யதோமுகமாய்ப் பூமியிலேவிழுகிறது. சரையாவது? மீசை தாடி புருவங் கூட நரைத்துப்போய் நரம்புகளுடைய சந்திபந்தங்களும்விட்டுப்போய்த் தந்தவிசைமாய் கண்ணுந்தெரியாமற் காதுங் கேளாமற் கோழையுமிருமலுங் கோபதாபமுமேவிட்டுக் குணவிபரீதத்துடனே ஸ்தூலசரீரமானது கோல்பிடித்துக்கொண்டு மனோன்முகமாய் நடந்துவருகிறது. கிரிசபாவமாவது? வியாதியினாலேயு மனோவிசனத்தினாலேயுஞ் சரீரமானது வாடுகிறது. லயமாவது? பிராணனீங்கிப் பிரேதமாகித் தகனகனனஞ் செந்துபக்ஷணதிகளினாலே ஸ்தூலசரீரத்துக்கு நாசம் வருகிறது.

(இ-ம்.) திரிசியமாயுஞ் சடசபாவமாயுமிருக்கிற ஸ்தூலசரீரத்துக் கன்னியனாகையினால் ஜன்மசராதிசு ளெனக்கொன்றுமில்லை. அப்படியே யிந்திரியங்களுடைய சம்பந்தமுமில்லை. சத்தாதிவிடங்களுடைய சம்பந்தமுமில்லை. (௩௨)

(அ-கை.) அந்தரிந்திரிய வியாபாரசம்பந்தமு மாத்தமாவுக் கில்லையென்றுசொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] நான் மனதன்றியிலே யிருக்கிறபடியினாலே சோம்பனித்திரை பயமுதலான தாமதவிகாரமும், பெண்விடயமாய் விகற்பித்துவருகிற சித்தவிர்த்தியாகிய ராகம் வைரமாகிய துவேசமுதலான ராசதவிகாரமும், சிரத்தை பக்கி

கியான மியோகஞ் சமை தமைமுதலான சாத்திகவிகாரமு
மெனக்கில்லை. இப்படிச் சரீரவந்திரிய பிராணமனதுக ளொ
ன்றுமில்லாதபோ தந்த வாத்த்மாமாத்திரம் வஸ்துவென்றதி
லென்னபிரமாணமென்றா லப்பிராணனென்றும், அம்மன
னென்றும், நின்மலனென்றுஞ் சொல்லுகிற சுருதியேபிரமா
ணம். (௩௩௩)

(அ-கை.) முந்தின விரண்டு சுலோகத்தினாலே யனாத்ம
சொரூபத்தைத் தெரிவித்துக் குருப்பிரசாத சம்பன்னனாயிரு
கிறவனுக் கனாத்மாவுக் கவதியாயிருக்கிற சுவாநுபவார்த்த
த்தை மற்ற மூன்று சுலோகங்களினாலே சொல்லுகிறார்.

(சு-ம்.) அகங்காராதிப் பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாஞ் சா
கூதியாயிருக்கின்ற நான் புத்திவாசனையாகிய முக்குணசம்பந்த
மில்லாதபடியா னிர்க்குணன். நிரிந்திரியனாகிய நான் இந்திரிய
சென்னிய வியாபாரமாகிய கிரியை இல்லாதவனானா னிஷ்
கிரியன். நிரவயவனாகிய நான் கரசரணதி யவயவங்கள்போல்
நசியாதிருத்தலா னித்தியன். உற்பத்தி நாசமாகிய விகற்பரகி
தனாகையா னானிருவிகற்பன். மனோவியாபாரமென்கிறதே ய
ஞ்சனமானபடியினால் மனதேயில்லாமலிருக்கிற வென்னி
டத்தி லந்த மனோவியாபார ரூபமான வஞ்சனமேயில்லை
யாகையா னிரஞ்சனன். சங்கத்தைபுடைத்தான வஸ்துகளு
க்கே விகாரமுண்டாகிறபடியா லசங்கனான வென்னிடத்
தில் விகாரமேயில்லை யாகையால் நிருவிகாரன். பதினேழி
ந்திரிய சொரூபமான விங்கசரீரமே யாகாரமானபடியின
லந்த விங்கசரீரோபாதி வற்சிதனாயிருக்கிற வென்னிடத்தி
லந்த விங்கசரீர ரூபமான வாகாரமேயில்லை யாகையா ன
னிராகாரன். அவித்தையா வித்தையாகாரியங்களிலே ப்

தமோக்ஷங்களானதா லந்த வவித்தையாவித்தைகளு மவை களின் காரியங்களு மில்லாமலிருக்கிற வென்னிடத்தி லந்த வவித்தையாவித்தையா காரியங்களான பந்த மோக்ஷ ங்களேயில்லை யாகையா னான் காலத்திரயத்திலேயும் விடு பட்ட நித்திய முத்தன். அன்னியோன்னிய சம்பந்தமுள்ள வஸ்துக்களுக்கே கூட்டிறவினாலே மூலமானதுண்டாகிறப டியா லொன்றோடுங் கூடாமலிருக்கிற வென்னிடத்தில் மலமேயில்லை யாகையா னானிருமலன். இந்தப்பிரகாரஞ் சா ர்வகாலமும் நா னிப்போது சொன்ன நிர்த்துணதி சொரூப மாக வாகியிருக்கிறேனென் றநுபவித்தறியவேண்டும்.(௩௦௪)

(அ-கை.) பூருவஞ் சொல்லப்பட்ட யேதுப்பிரமாணதிக ளினாலே தன்னுடைய சொரூபமான திப்படியென் றறியப் பட்டு தானபோதிலும் மப்படியறியப்பட்ட வநுபதத்தைத் திடப்படுத்துகிற நிமித்தம் பின்னையு மந்த வநுபவத்தைத் தானே திருஷ்டாந்த பூருவகமா யின்னபடியென்று காண்பிக் கிரார்.

[சு-ம்.] முன்சொன்ன யேதுப்பிரமாணதிகளின னித்தி யவநுபவசித்தனா யகம்பாதார்த்த சொரூபியாயிருக்கிற நான்; ஆகாசமானது கடமடகுட்டியகுசுல கோபுராதிகளான வ னேகவுபாதிகளினெல்லா முள்ளும் வெளியு மேகரூபமாய் வி யாபித்துக்கொண் டந்த கடாதிகளெல்லா நசித்தாலுந் தான சியாமற் சுத்தமா யசங்கமாய் நின்மலமாய்ச் சலனரகிதமா யிருத்தல்போ லகங்காராதித் திரிசியப் பிரபஞ்சங்களி னுள் ளிலும் வெளியிலும் வியாபித்திருத்தலாற் சர்வ கெதனாயு நாசரகிதனாயு மிருத்தலா லச்சுதனாயு முயர்வுதாழ்வு நீளங் குறு கலன்றியிற் சர்வத்திலுஞ் சமமாய் வியாபித்திருத்தலாற் சர்வ

சமனாயு மப்படிச் சர்வத்திரவியாபித்திருத்தலால் நிர்லேபமாகியு மச்சதனாயுஞ் சங்கரகிதனானதா னிற்சங்கனாயும் மலமில்லாதவனாதலா னிருமலனாயு மிப்படிப் பரிபூரணனாயிருக்கிற வெனக்குச் சலனமேயில்லாதபடியா லசலனாயுஞ் சதாவிளங்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். (௩௩௫)

(அ-கை.) பூருவசலோகத்தினாலே சொல்லப்பட்ட வபரோகநாதுபவ திடத்தை வெளியாய்க்காண்பிக்கிறார்.

[சு-ம்.] காலத்திர யாபாத்தியமாதலா னித்தியமாயு முடல்போல மலசம்பந்த மற்றிருத்தலாற் சுத்தமாயும், போதவடிவாதலால் புத்தமாயும், ஸஜாதீய விஸாதீய ஸ்வகதபேத குன்யமாதலா லேகமாயுந் துவித மில்லாததா லத்துவிதமாயும், பரிச்சின்னமில்லாத சுகசொருபமாதலா லகண்டானந்தமாயும், சத்தியக்ஞானானந்தம் பிரமமென்கிறதைத் தெரியச் சுருதி வாக்கியத்தினாலே பிரதிபாதிக்கப்பட்டதாயு மிருக்கிற பரப்பிரமமானது நான்முனென் றிப்படித் தன்னுடைய சொருபசுவாவத்தை யறிந்து சதாமனனம் பண்ணவேண்டும். (௩௩௬)

(அ-கை.) பூருவசலோகத்திற் சொன்ன மனமானது வெகுகால மப்பியாசிக்கிறபோ ததுதானே பரமபுருஷார்த்தத்தைச் சாதிப்பிக்குமென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] நிரந்தரந் தைலதாரையைப்போற் செய்யப்பட்ட நான் பிரமமாயிருக்கிறேனென்கிற வகம்பிரம்மாஸ்மியாகிய சத்துவாசீனயானது; அந்தக்கரண கற்பிதங்களான கர்த்தாகம் போக்தாகஞ் சாதோகம் நஷ்டோகஞ் சிஷ்டோகம் பிரஷ்டோகங் கஷ்டோகந் துஷ்டோக மென்கிற விதுமுதலான வசத்தவாசீனயாகிய துக்க பரம்பரைகளை யவுடதமான

து ரோகங்களை வெகுகாலாப்பியாசத்தா லெப்படிக்கெடுக்
குமோ வப்படிக்கெடுக்கும். (கூடுஎ)

(அ-கை.) பிரமானுசந்தான விடயத்திலுள்ள சாதனநியம
த்தைச் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ஜனமுதலான பாதையன்றியிலிருக்கிற சுத்தமா
ன விடத்தில் மிருதகம்பளாதி யாசனத்திலிருந் திக்பர சுக
விச்சையில்லாதவனாயு மந்தந்தக் கோளகங்களி னிறுத்தப்பட்
ட சிதேந்திரியனாயு மனாத்தமவிடயங்களிலே புத்தியை விடா
தவனாயு மிருக்கிற தீவிரதரமுமூக்ஷாவான மஹாபுருஷன்
யேகரசரான நித்தியமுக்த சுத்தபுத்த பரிபூரணனந்த சொரூப
மாயிருக்கிற பரமாத்மாவே நானென்று தியானம்பண்ணு
வன். (கூடுஅ)

(அ-கை.) திரிசியப் பிரபஞ்சகாரணமான சாக்கிரத்தி
லேகத்துவபாவீனயான தெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக்
கொண்டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரமசொரூபத்தைப் பிரித்தறியிற் சோபனமான
புத்தியை யுடைத்தான வப்பியாசியானவ னாத்மாவினிட
த்திலே கற்பிதங்களாயிருக்கிற சகல பிரபஞ்சத்தை யு மாத்மா
வினிடத்திற் பிறவிலாபித்த லென்பதாகிய வத்தியந்த லயஞ்
செய்து போட்டதின் பின்பு பூரணசந்திரோதயத்தின் நில
வோடுங் கூடிவிளங்குகிற வாகாசம்போற் பிரகாசிக்கிற பர
மாத்மாவே நானென்று தியானிப்பன். (கூடுக)

அ-கை.) பரமார்த்திக விஞ்ஞானியானவ னாமரூபங்களை
யொன்றுங்கிரகியாமற் சதாபரிபூரணமாயிருக்கிற சிதானந்தப்
பிரமசைதன்னியமாகவே யிருப்பனென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பரப்பிரமசொருபத்தை யறிந்திருக்கிற மஹாத் மாவானவ னுமருபப் பிரபஞ்சங்களை மித்தையென்று விட்டுப் போட்டுத் தேசகாலவஸ்து பரிச்சேதமின்றியிருக்கிற பரிபூரணமாயுஞ் சின்மயமாயிருக்கிற சித்தாயும் பரமப்பிரீதிவிடய மாயிருக்கிற வானந்தமாயுமிரானின்ற சொருபமாகவேயிருக்கிறான். (சுஓ)

(அ-கை.) ஞாதுருக்ஞானஞேயமென்கிற திரிபுடிக்கு னமுண்டாயிருக்கும்போ தேகத்துவபாவனையான தெப்படிக்கூடுமென்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அறிகிறவனாயும் விர்த்திக்கு னமாயு மறியப்பட்ட விடயங்களாயுமிருக்கிற திரிபுடி களுடைய பேதப்பிரதிதியானது மாயாவவித்தையா காரியங்களுக்கு கன்னியரான வாத் மாவினிடத்திலில்லை. பின்னையோவென்றால்? மாயாவவித்தையா கற்பிதங்களான ஜீவீசுராளிடத்திலேயிருக்கிறது. ஆன லாத்மாவெப்படி விளங்குகிறாரென்றும் சிதானந்தவேக சொருபியாய்த் தானன்றே விளங்குகிறார்.

(இ-ம்.) மாயாவவித்தையாவிலக்ஷணமாயிருக்கிற சுத்தசைதன்னியத்திலே ஞாதுருமுதலான பேதங்களொன்றுமில்லை கேவலஞ் சச்சிதானந்தசொருபியர்நபடியினு லாபாசங்களொன்றோடுஞ் சேராமற் றுனேவிளங்குகிறார். (சுஓக)

(அ-கை.) இப்படிப்பட்ட சுத்தசைதன்னியவஸ்துவைத் தியானம்பண்ணுகிறவனுக்குப் பிரத்தியக்ஷபலத்தைச் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அந்தக்கரணமாகிற அரணிக்கட்டையிலே மனனமாகிற மேலரணியைவைத்துச் சொருபத்தியானமாகிற மத

னவியாபாரத்தைச் சர்வகாலமுஞ்செய்யும்போ துண்டாகா
 நின்ற பிரமாபரோக்ஷ சாக்ஷாத்காரரூபமாகிய வகண்டாகார
 விர்த்திக்ஞானமாகிற வக்கினிச் சுவாலையானது வாவரணவி
 கேஷுபாதிப் பரிவாரங்களோடேகூடிச் சொற்சொரூபத்தை
 யறியவொட்டாமல் மறைத்துக்கொண்டிருக்கிற மூலாக்ஞா
 மமாகிற விந்தைத்தைத் தகிக்கு மிப்படி யஞ்ஞான மதன்பரி
 வாரத்தோடும் பஸ்பமானவுட னிந்த முமூக்ஷாவானவ னுத்
 மசாம்பிராச்சிய சிம்மாசனத்திலே பட்டாபிஷேகம்பண்ணப்
 பட்டுக் கிருதகிருத்தியனாக விருப்பன். (சுஉஉ)

(அ-கை.) ஜீவபரவைக்கியக்ஞானத்தினாலே யவித்தை
 யாகற்பிதமான தமசானது நிஷ்ஷேஷமாய் நிவர்த்தியானவு
 டனே பரமாத்மாவானவர் தான்ரூனேவிளங்குவ ரென்று
 சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அர்ணைதயத்தினு லந்தகாரநிவிர்த்தியானவுட
 னெல்லாருடைய நேத்திரவிந்திரியத்துக்கும் விடயமா யாதி
 த்த ரெப்படியுதிப்பரோ வப்படி யனாதி யவித்தையா மய
 மான தமசானது பிரமாபரோக்ஷக்ஞானத்தினு னிஷ்ஷேஷ
 மாய் நசித்தவுட னுத்மாவானவர் சுத்தவிர்த்திக்கி விடமாயி
 ருப்பார். (சுஉக)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவர் சர்வகாலமு மபரோக்ஷசொரூ
 பியானபடியினாலே வாலம்பித்தவராகவேயிருக்கிற ரப்படி
 யிருக்க விப்போ தெனக்கு லபித்தாரென்கிற தெதினாலெ
 ன்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அகங்காராதி சர்வதிரிசியத்துக்குஞ் சாக்ஷியாயி
 ருக்கிற வாத்மாவர்னவர் வாலிப யெவ்வன கௌமார வார்த்
 திக ஜாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி மரணமூர்ச்சை தூஷ்டினீய

பாவஞ் சுவர்க்க நரக மிவைகள்முதலான சர்வகாலமு மடையப்பட்டிருக்கத் தேகேந்திரியாதி யத்தியாசரூபமான வவித்தையினாலே யடையப்படாதவர்போலே விளங்குகிறார்.

அப்படி வெகுகாலமடையப்படாதவர்போற் றேணினாலும் வெகுகாலம் நிரந்தரமாய்ப் பண்ணப்பட்டிருக்கிற சிவவண மனன நிதித்தியாசன சென்னியமான பிரமாபரோக்ஷக் ஞானத்தினாலே யந்த வவித்தைக்கி நாசம்வரும்போ தடையப்பட்டவர்போல் விளங்குகிறார்.

அடையப்பட்டவராக விளங்குகிறாரென்று சொல்லாமலடையப்பட்டவர் போலே விளங்குகிறாரென்று சொல்வதென்னென்றிற் றன்னாலெண்ணி யறியப்பட்ட வொன்பதுபேரவிடப் புறம்பாயிருக்கிற தன்னை பத்தாவானென் றறியாமலவிவேகத்தினாலே தன்னைத்தான் பறிகொடுத்தவன்போற் பிரமிக்கிற தசமனைப்போற் றன்னாலறியப்பட்ட தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களோடே கூடாமலிருக்கிற தன்னைத் தொண்ணூற்றேழா மவனாகப் பிரித்தறியாமற்போன வவித்தையாப் பிரமையினுற் றன்னைப் பறிகொடுத்தவன்போற் பிரமிக்கிறான்; பிற்பாடு விவேகத்தினுற் றன்னைத்தா னடைகிறானிந்த வவித்தையா நிவிர்த்தியே விவேகமானபடியினு லிந்த விவேகமு மவித்தையா காரியமே யல்லாமல் வேறில்லைகேவலம் பரமார்த்திக திசையி லாத்மாவானவ ரடையப்பட்டவராகவே யிருக்கிறபடியினாலேயு மிப்போ தடைந்தேனென்று சொல்ல விடமில்லாததினாலேயு மந்த நித்தியப் பிராப்தரான வாத்தா வடையப்பட்டவர்போல விளங்குகிறாரென்று சொன்னதே சரி. இதற்கு திருஷ்டாந்த மெப்படியென்றால்? நகையைக் கழத்தி வைத்துப்போட்டு நீராடின வொருபெண்

ஊரு வாபரணத்தை கண்டத்திற் றரித்தவுடன் சகிவந்து சோரநாயகன் சரித்திரஞ் சொல்வதைக்கேட்டு மகிழ்ந்து பிரமித்ததின் பேரில் நகையைக் காணாமென் றவள்தேடச் சகி கண்டத்தி விருக்கிறதென்று சொல்லக் கண்டதுபோல நித்தியப்பிராப்தரான வாத்மாவு மக்ஞானத்தினாலே வப்பிராப்தர்போலேயு மந்த வக்ஞானநாசத்திற் பிராப்தர்போலேயும் விளங்குகிறார். (சுமச)

(அ-கை.) ஆனால் ஜீவனுக்குப் பரமாத்மாவோ டேகத்வமானது கூடாதென்றே தோணுகிற தெதினாலென்ற லவனுக்கு ஜீவத்துவ ரூபமான விரோதமிருக்கிறபடியினாலேயும் லோகத்திலே சுபாவகுணத்துக்குப் பரிசாரமே யில்லாததினாலேயு மென்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ஸ்தானுவினாலே புருஷன்போலப் பிரமத்தினிடத்தில் ஜீவத்துமான தக்ஞானத்தினற் கற்பிக்கப்பட்டு திந்த ஜீவனுடைய நிசசொரூபத்தை விசாரிக்கும்போ தத்தியந்த மில்லாமற்போகிறான்.

(ஆ-ம்.) மஹாந்த காரத்திவிருக்கிற கட்டையி விவன் கள்ளன யிருக்கிறுனென்று விருதாவி லெப்படி கற்பிக்கப்படுகிறதோ வப்படி விசாரமில்லாத வவிவேகப் பிராந்தியினாலே பிரமத்தினிடத்தில் ஜீவத்துவமானது வியர்த்தமாய் கற்பிக்கப்படுகிறது வேதாந்தசாஸ்திர வுபதேச சென்னியமாயிருக்கிற விவேக திருஷ்டியின லந்த ஜீவனுக்கு நிசசொரூபமாயிருக்கிற தற்பத லக்ஷியார்த்தமானது தானே தானுகிறபோது ஜீவத்துவமானது கற்பிதமானதா னிஷ்சேஷமாய் நிவிர்த்தி யடைகிறது நிவிர்த்தியானவுடனே சதாப்பிரமமாக

வே யிருக்கிறேனென்று திடநிச்சய பூருவகமாக வைக்கியத்
தை அடைவன். (சுடுரு)

(அ-கை.) நானெனதிதுவென்று தோணப்பட்ட ஜாக்கிரத்
திலேதானே நானென திதுவென்கிற வக்ஞானமில்லாமற்
போமோவென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்
சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] எதார்த்தமா யிருக்கிற ஜீவபரவைக்கிய வநுபவ
த்திலிருந்து முண்டான போதமானது நானெனதிது வெ
ன்று விளங்கிற வக்ஞானத்தை யிருட்டினுற் பாதை தவ
றித் திக்குப்பிரமையோடுங் கூடினவனுக்குச் சூரியோதயத்
தாற் றிக்குபிரமை நீங்கி யெப்படி நல்லவழி தோணுமோ
வப்படி நிமிஷத்திலே தொம்சம் பண்ணிப்போட்டு நிசசொ
ரூப வநுபவமாரக்கத்திலே கொண்டுவந்துவிடும். (சுடுசு)

(அ-கை.) இப்படிப்பட்ட மஹாபுருஷானவன் ஞானதி
ருஷ்டியினாலே சகல திரிசியங்கனையுஞ் சுவாத்மாவாகத்
தானே பார்ப்பனென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அபரோகூஷ விக்ஞானசாலியாயிருக்கிற யோகி
யானவன் ஞானதிருஷ்டியினாலே கூடஸ்தரிடத்தி லஞ்ஞான
த்தாற் கற்பிக்கப்பட்ட சகல திரிசியப்பிரபஞ்சங்கனையு மத்து
விதியராயிருக்கிற வாத்மாமாத்திரமாக வணுவாகினுஞ் சமுசய
ப்படாமல் நன்றாயறிவன். (சுடுஎ)

(அ-கை.) நானுப்பிரகாரமாயிருக்கிற யிவ்வளவு திரிசியப்
பிரபஞ்சங்கனையு மாத்மாவீனிடத்தி லெப்படி யபேதமாய்ப்
பார்ப்பனென்று சங்கித்துக்கொண் டதற்குச் சமாதானஞ்
சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரத்தியக்ஷமாய்த் தனக்கெதிரே தோணப்பட்டு விளங்குகிற வாபாசப் பிரத்தியக்ஷமான விந்த ஜகத்தானது தன்னனுபவப் பிரத்தியக்ஷமான கூடஸ்தாத்மாவே. எதினாலென்றால்? இவ்வளவும் ஆத்மகாரியமானபடியினாலேயுங் காரணநிஷ்டமான சத்தையைத்தவிர காரியங்களுக்குப் பிறத்தக்கர் வொரு சத்தையில்லாதபடியினாலேயுங் கடகுட்டிய குதூலாதிகள் மண்ணைத்தவிர வில்லாததுபோலக் கூடஸ்தாத்மாவைக்காட்டிலு மணுவாகிலும் வேறுபட்டதாக வில்லை. (சு௮௮)

(அ-க௧.) நிச்சங்கமான வவத்தையே ஜீவன்முத்தியென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] வித்துவானாலே முன்சொல்லப்பட்ட ஸ்தூலரூக்ஷம கரணோபாதிகளென்ன, சத்துவாதிகுணங்களென்ன, இவைகள்முதலானதுகளைத் தள்ளுவ தியாதொன்றுண்டோவதுவே ஜீவன்முத்தி யந்த ஜீவன்முத்தியை யடைந்தவன்றதேகசித்தனாய்ச் சச்சிதானந்தசொரூபமாயிருக்கிற பிரமசொரூபமாகப் பிரமரகீடநியாயம்போலவானான்.

(வி-ம்.) கீடமானது பிரமரசொரூபத்தைத் தியானித்துத் தன்னுடைய தியானத்துக்கு விடயமாகிய மற்றொரு பிரமமானதுபோ லிவடத்திலுங் கூடுமோவென்றால்? ஜீவபரவைக்கியத்துக்குத் திருஷ்டாந்தமாக நிரூபித்திருக்கிற விந்தப் பிரமரகீடநியாயத்தி லத்துவிதவாதிகளுக்குச் சாதியிலேமாத் திர மைக்கியமேதவிர வொருகாலத்திலேயும் வியத்தியிலேயைக்கியமேயில்லை. எதினாலென்றால்? முன்சொன்ன ஜீவபரவைக்கியவிஷயத்திற் பாகத்தியாகலக்ஷணயினற் சோதித்தறியப்பட்டிருக்கிற ஜீவபரானுடைய வனுகத ஜீவதம்சசாதியி

லேமாத்திர மைக்கியமேதவிர சர்வக்ருத்வ கிஞ்சிக்ருத்வாதி யுபாதிகாரியங்களாகிற ஜீவபர நாமரூபத்தி லைக்கியமில்லை. பிரமரத்துவசாதியை யுடைத்தாயிருக்கிற பிரமரகிருதியைத் தியானித்துப் பிரமரத்துவசாதியை யுடைத்தானதாக வாகிற தேயன்றியிற் பிரமரசரீராதற்கதமான ஜீவசைதன்னியாம்ச த்தையு முடைத்தானதாக வநுபவிக்கிறதேயில்லை. (சுமக)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவ ரானந்தமாய்த்தானே விளங்கு கிறாரென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அக்ஞானமாகிற சமுத்திரத்தை வேதாந்தக்ஞா னமாகிற தெப்பத்தினாலேகடந்து ராகத்துவேஷாதிகளாகிற ராட்சதானை யாத்மா வசங்கனென்கிற விசேடக்ஞானமாகிற கட்கத்தினாலேவெட்டிச் சமதமாதி குணங்களோடே கூடி னவராயும், பூருவஞ்சொன்ன ராஜயோகசமாதி நிஷ்டாசம்ப ன்னராயும், சதாகாலமுமாத்மாவினிடத்திலே ரமித்துக்கொ ண்டி மிருக்கிற வாத்மராமனாகிய மஹாத்மாவானவர் விளங்கு கிறார்.

(வி-ம்.) உபாசகாளாகிய சகுணப்பிரம நிஷ்டாளுக் கிப் போது சொன்ன சப்தங்களினாலே யதார்த்தத் தோணப்படு மஃதெப்படியென்றால்? இஃகூடவாகு வம்ஷ உற்பன்னராயிரு க்கிற ஸீராமனானவ ரக்ஞான சமுத்திரம்போலே யகாதமா யிருக்கிற லவணசமுத்திரத்தை ஞானமார்க்கம்போலே ரம ணீயமாயிருக்கிற சேதுபந்தன மார்க்கத்தினாலே கடந்து ராகாதிபோன்ற ராவணதிகளை யாத்மா வசங்கமென்னும் விக்ஞானம்போன்ற அஸ்திரங்களினாலே சங்கரித்துச் சமத மாதி குணம்போன்ற பரமசுகத்தைக் கொடுக்கிறவளாயிருக் கிற சீதையோடே கூடினவராயு மைத்திரியாதி வாசனைபோ ன்ற பரிசுத்தாளாயிருக்கிற விபூஷண சுக்கிரீவ வனுமார்

முதலான பிறமுகாளாலே சூழப்பட்டவராயும் விசத்த சத்து வகுணம்போ லத்தியந்தந் தவளநிறமாயிருக்கிற சுவேதச சத் திரத்தோடுங் கூடினவராய் ராஜயோக சமாதிபோன்ற புஷ்பக விமானத்தின்மே லதிவேகமா யேறிவந் திருதயாகாசம் போன்ற பேதிக்கப்படாததாயுந் தேஜோமயமாயு மிருக்கிற வயோத்தியா பட்டணத்தில் விளங்குகிறாரென்று தோணப்படு மிந்தச் சகுணப்பிரமவிடயமும் நிரக்குணப் பிரமவிடயமாகவே சொல்லப்படு மக்ஞானத்துக்குச் சமுத்திரத்துவ முவமான மெப்படிக்கூடுமென்றால்? ஞானமாகிற தெப்பமன்றியிலே கடக்கப்படாத படியினாலேயும், பிராந்தி பரம்பரைகளாகிற அலைக்கூட்டங்களினாலே சார்வகாலமு முல்லோலகல்லோலமா யிருக்கிறபடியினாலேயும், மாதாபிதா புத்திராதிகளாயிருக்கிற மமதகங்கார மகரமக்ஷாதி துஷ்டசெந்து கோடிகளானிறைந் தத்தியந்தம் பயங்கரமாயிருக்கிறபடியினாலேயும், விடயானந்தரசமாகிற உப்புத்தண்ணீரினற் பூரணமானபடியினாலேயும், சமுத்திரத்துவங்கூடும். ராகாதிகளுக்கிராட்சத்துவ மெப்படியென்றால்? பிறர்தனம் பிறர்மனைவியை யபகரிக்கிறதினாலேயும், பராளுக் குபத்திரவாதி செய்கிறதினாலேயு மிராக்ஷதானைக்காட்டிலு மிராகாதிகளுக்கதிகமானதா விராட்சத்துவங்கூடும். (100)

(அ-கை.) ஜீவன்முத்தனதிலக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பூருவஞ் சொல்லப்பட்ட மஹாராஜ யோகியானவன் பாகியோற்பவங்களாயு மரித்தியங்களாயுமிருக்கிற விகபர விடயசுகங்களி லுண்டாயிருக்கிற வாசக்தியைத் தன்னுடைய நித்திய நிரஞ்சன நிரதிசயானந்த நிருவிஷேஷ சொரூபமாயிருக்கிற வானந்தத்தைச் சந்துஷ்டனா யநுபவித்திருத்தலா னிஷ்ட ஷேஷமாய் விட்டிருப்பனந்த வநுபவத்தைக் கடத்துக்குளிரு

க்குந் தீபம்போலே தனக்குள்ளே தானநுபவிக்கிறதே யல்லாமற் பிறரா லறிந்துகொள்ளுகிறதற்கும், பிறரோடே சொல்லுகிறதற்கும், நானெனநுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன் நீரும்முடைய வநுபவத்தைச் சொல்லுமென்கிற விதண்டாவாத முதலானதற்கு மிடமாகாது. (௫௦௧)

(அ-கை.) பூருவஞ் சொல்லிவந்த பிரகாரம் ஜீவன்முக்தரநுபவத்தோடுங் கூடியிருக்கிற மஹாத்மாவானவர் பிராரத்தகருமானுசாரமாகச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தாலு மவருக்கொரு சம்பந்தமுமில்லையென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரமநிஷ்டனானவன் ஜீவனுக் குபாதியாயிருக்கிறஸ்தூல சூக்ஷ்ம காரண சரீரங்களிற் சாக்ஷிமாத்திரமாய்ப்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலு மச்சரீரங்களின் சுபாவமாகிய வுற்பத்தி சராமரணங்களென்ன, சுவர்க்க நரகங்களென்ன, பிரியமோதப் பிரமோதங்களென்ன, இவைகளாற் கடமடாதி யுபாதிகளி னுள்ளும் வெளியும் வியாபித்திருக்கிற வாகாசமதனோடெப்படிச் சம்பந்த மற்றிருக்கிறதோ வப்படிச் சம்பந்தப்பட்டவனன் நீதன்றியு மனேகமதங்களைக் கண்டித் தனேகமதங்களைத் தாபிக்கச் சக்தியுள்ள சர்வக்ஞனாயிருந்தாலு கருமகாண்டத்தையு முபாசனாகாண்டத்தையு நிஷ்டேஷைஷமாய்த் தள்ளிப்போட்டு ஞானத்தினாலே முக்திசம்மாதித்துக் கொள்ளுகிறோமென்கிற தைரியசக்தியிருந்தாலும் லோகத்திலே ஞானவாசனையேயில்லாத மூடசிரோமணியானவ னெப்படிக் கருமோபாசனைகளைப் பண்ணிக்கொண்டு சமுசாரியாயே யிருப்பனோ; அப்படிப் பார்க்கிறபேர்களுக்குச் சமுசாரிபோலும் வியபகாரதிசையிற் பிரபஞ்சகாரியத்திற் கொஞ்சமும் விடாதவனாயு மந்தந்தக் கருமோபாசனா பலன்களைப் பரமார்த்தத்தில் வாஞ்சியாதவனாயும் வாயுவானது விருக்ஷாதிகளை யசைத்தாலு

மவைகளின் சம்பந்த மில்லாதிருத்தல்போ விவனும் பிராரத்த கருமபோகங்களைப் புசிக்கிறபோது மாசக்தியன்றியிலே புசிப்பன். (௫௫௨)

(அ-கை.) பிராரத்த கருமமானது நசித்துத் தூலசூக்ஷ்ம சரீரோபாதிகளு நஷ்டமாய்ப் போனபிற்பாடு விதேக கைவல்வியத்தை யடைவனென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] முன்சொல்லப்பட்ட ராஜயோகியானவன் தூலசூக்ஷ்மசரீரத்துவய நாசத்தினுற் சர்வவியாபகராயிருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்தி னீ நா னது விதுவென்கிற விசேடமன்றியிற் ஜலத்திலே ஜலமு மாகாசத்தி லாகாசமும் பிரகாசத்திற் பிரகாசமு மெப்படி யொன்றாகுமோ வப்படிப் பரமவைக்கியத்தை யடைவன். (௫௫௩)

(அ-கை.) பிரமமானது சர்வாதிசய வஸ்துவானபடியினு லதை நாலு சுலோகத்தினுற் றெரிவிக்கிறார்.

[சு-ம்.] யாதொரு பரப்பிரம சாக்ஷாத்கார ஞுபமாயிருக்கிற வாத்மலாபத்தைக்காட்டிலு மன்னியமாயிருக்கிற வனாத்மலாபங்களெல்லாங் கற்பிதங்களாதலால் வேறில்லையோ; யாதொரு நிருவிகற்ப சமாதியிலுண்டாயிருக்கிற நிர்விடய சுகத்தைக்காட்டிலு மனாத்மவிடய சுகங்களெல்லாங் கற்பிதங்களாகையாலு மாத்மசுகாந்தர்ப்பூத மாகையாலு மன்னியமாயிருக்கிற சுகமில்லையோ; யாதொரு பரப்பிரம சாக்ஷாத்கார வறிவைக்காட்டிலு மனாத்மவிடய க்ஞானங்களெல்லா மிரச்சு சர்ப்பக்ஞானம்போற் பிராந்தி கற்பிதமானதாலும் பரமபுருஷார்த்தத்துக்குச் சாதனங்களன்றியிலே போனாலு மந்த வனாத்மவிடயக்ஞானங்க ளெல்லா மாத்மவிடயக்ஞானத்தி லந்தர்ப்பூதமானதாலு மன்னியமாயிருக்கிற வறிவானதில்லையோ;

அதானது பரப்பிரமமென்று விவேகியானவன் நிதமாயறிவன்.

(௫௦௪)

(அ-கை.) இதுவுமது.

[சு-ம்.] பார்க்கத்தக்கதாயிருக்கிற யாதொன்றைப்பார்த்தாற் சகலவேத புராண விதிகாசாகம பாரதமுதலான சகல சாஸ்திரங்களுக்கு மந்தந்தச் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுகிற சரிதை கிரியை யோக ஞானங்களுக்கு மிதுவே யர்த்தமானபடியினு விந்தவர்த்தத்தை விசாரித்தபிற்பாடு மற்ரொரு சாஸ்திரங்களையும் பார்க்கவேண்டாதபடியாற் பார்க்கத்தக்க விடயமானதில்லையோ; அப்படியே ரசகுளிகையினுற் புடம் வைத்த லோகமான தெப்படித் தங்கமாகுமோ வப்படிப்போ னிருவிகற்பசமாதி புடபரிபாகத்தினு லுண்டாகிய மஹாக்கினிச்சுவாலையினுல் ஜன்மகருமங்களுக்குக் காரணமான வனுகிவவித்தையா வாசனா பீசமானது வறுபட்டுச் சாம்பலாய்ப்போனபடியினுல் ஜீவனானவன் மறுஜன்மமில்லாம வியாதொரு வஸ்துவாவானே வப்படியே யறியத்தக்கதாயிருக்கிற யாதொன்றை யறிந்தா லறியத்தக்கதாயிருக்கிற விடயங்களனேகமிருந்தாலு மவைகளெல்லாம் பரமார்த்தத்திற் றள்ளத்தக்கதுகளானபடியினுலே யவைகளவிவேகியான மஹாபுருஷனா லறியத்தக்க வம்சங்களே யல்லாததா லன்னியமாயிருக்கிற ஞேயமானதில்லையோ; அதானது பரப்பிரமமென்று விவேகியானவன் நிதமாயறிவன்.

(௫௦௫)

(அ-கை.) இதுவுமது.

[சு-ம்.] கீழ்மேனடு முதலான சகல விடயங்களிலு மியாதொன்று வியாபித்திருக்கின்ற பூரணமோ; யாதொன்றபரிச்சின்னமாகிய வனந்தமோ; யாதொன்றானது காலத்திரயா பாத்தியமாயு ஞானசொரூபமாயும் பரமப்பிரீதி விடயமாயு

மிருக்கின்ற சச்சிதானந்தமோ ; யாதொன்றான தேகமாகிய வத்துவிதமோ ; யாதொன்றானது காலத்திரயத்திலேயு நாசமில்லாத நித்தியமோ ; அதாவது பரப்பிரம சொரூபமென்று விவேகியானவன் றிட நிச்சயமாயறிவன்.

(வி-ம்.) அநூர்த சடதுக்கங்களைத் தள்ளு நிமித்தஞ் சத்துச் சித்தானந்தமென்று மூன்றாய் வியவகரிக்கப் பட்டாலும் லோகிதோஷ்ணப் பிரகாசங்கள்போ லொன்றென்று சொல்லப்படும். (௫௩௬)

(அ-கை.) இதுவுமது.

[சு-ம்.] அத்துவிதமாகிய வேகமாயு மபரிச்சின்ன சுகமாகிய மகண்டானந்தமாயு மிருக்கிற யாதொன்றான துபரிடத வாக்கியமான வதத்துக்களைத் தள்ளுகிற வதத்துவா வீர்த்தியினாலே நன்றூ யுகித்தறியப்படுமோ ; அதானது பரப்பிரமமென்று மதேதானென்றும் மேதாவியாயிருக்கிற மஹாபுருஷனானவன் றிடமாய்ப் பிரித்தறிவன். (௫௩௭)

(அ-கை.) பிரமாதிகளுடைய விடய சுகங்களு நிரதிசய சுகமென்று சாஸ்திரங்களிற் சொல்லப்படுகின்றதேயென்று சங்கித்துக்கொண்டவைகளெல்லாம் லோகத்திலே கொஞ்சந்தனதானிய சம்பன்னையிருக்கிற வெரு கிரகஸ்தீனப்பாரத்து நீ மகாராஜனென்று சொல்லுகிறதுபோல வுபசாரவாக்கியமானதாற் பிரமாதிகளுடைய விடயசுகங்க ளொருக்காலும் நிரதிசய சுகமேயன்று சாதிசய சுகமென்றே சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பிரமாதி தேவதைகளானபேர்க ளகண்டமாயிருக்கிற வானந்தத்தைத்தானே சொரூபமாக வுடைத்தாயிருக்கிற பரமாத்மாவினுடைய வானந்தசமுத்திரத்தின் றுளியைத் தைத்திரியோபரிடதத்திற் கூறியபடி பதினொருவகையாகிய தார்தன்மியத்தோடு மடைந்தவர்களா யிருக்கிறார்கள்.

(இ-ம்.) ஆத்மாநந்த லவலேச மாதலாற் பிரமாதிகளுடைய வானந்தம் நிரதிசயானந்தமன்று சாதிசயானந்தமே ஆத்மாவோவென்றால்? பரமப்பிரீதிக்கி விடயமாய் விளங்குகிறார். (௫௨௮)

(அ-கை.) ஆத்மா பரமப்பிரீதி விடயமாய் விளங்குகிறாரென்று சொல்லப்பட்டதே வது வயுத்தமென்றே தோணுகிறதேனென்ற லாத்மா தேகாதிப்பிரபஞ்சத்தைப் பரமப்பிரீதியோடேகூட வறுபவிக்கிறபடியா லென் றூட்சேபித்துக் கொண் டந்தத் தேகாதிகளினெல்லா மாத்மாவானவ ருள்ளும் வெளியிலு மேகரூபியாய் நிறைந்திருக்கிறபடியினு லந்தந்த வஸ்துக்களி லுண்டாகிற பிரமையு மாத்ம பிரமையைத் தவிர வேறில்லாதபடியினுலே பரமப்பிரீயத்துக்கிடமா யாத்மாவே விளங்குகிறாரென்று முன்சொன்னதே சரியென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] தேகாதிப் பிரபஞ்ச சொரூபமான வஸ்துவான தாத்மசைதன்னியத்தோடே கூடினதின லேதாச்சுதென்றற்றேகாதி யகிலவஸ்துவந் தனக்ககிஷ்டானமாயுந் தனக்கந்தர்ப்பகிர் வியாபகமாயுமிருக்கிற வாத்த்மசைதன்னியத்தோடே சேர்ந்து விளங்குகிறதா லவைகளிலெல்லா மாத்மசம்பந்த மிருக்கிறதைத்தொட் டவைகளிலே யாத்மாவுக்கு பிரமையேதவிரப் பரமார்த்தமா யாத்மாவைவிட வொருவஸ்துவுமில்லை யவருக் கவைகளிடத்தி லொருபிரமைக்கு மிடமில்லை வப்படியே லோக சம்பந்தமான வியவகாரமானது சிதாத்மாவோடேகூடினதின லேதாச்சுதென்றற்ற சித்துரூபியான வாத்த்மசம்பந்தமன்றியிலொரு வியவகாரமும் காணப்படாத படியினுலேயுமெல்லாவியவகாரத்திலுஞ் சிதாத்ம சம்பந்தமிருக்கிறபடியினுலேயும் வியவகாரங்களிலே பிரமையேதவிர பரமார்த்தமா

யாத்மாவைவிட வொருவியவகாரமுமில்லை யவருக் கவைகளிடத்தி லொருபிரமைக்கு மிடமில்லை யாகையாற் பரப்பிரமமானது சிறிதிடத்தில் வியாபித்துச் சிறிதிடத்தில் வியாபியாமற் போகாமல் ஆகாசம்போற் சகலத்திலுமுள்ளும் வெளியும் வியாபித்திருத்தலாற் சகலமான தேகாதிப் பிரபஞ்சங்களிலேயு மந்தந்தவியவகாரங்களிலேயு முண்டாயிருக்கிற பிரமையெல்லா மந்தந்த வஸ்துவில் வியாபகமாயு மந்தந்த வியவகாரங்களுக் கதிவ்ஷ்டானமாயுஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாயு மிருக்கிற சிதாத்மாவினுடைய சம்பந்தத்தைத்தொட்டுத் தோணுகிறபடி டியினாலேயுங் காலத்திரயத்திலேயு மாத்மாவே பரமப்பிரீதி விடயராய் விளக்குகிற ரானபடியா லகிலப்பிரபஞ்சத்திலேயு மாத்மா சர்வவியாபகமாய்ப் பாவிலே நெய்யானதுபோ லிருத்தலாற் சகலவஸ்துவு மாத்மாவோடே கூடினது சகல வியாபாரமுமாத்மசாக்ஷியோடே கூடினது. (௫௮௬)

(அ-கை.) ஆத்மாவானவ ரெந்தப்பிரகாரமாய்ச் சர்வத்தையும் வியாபித்திருக்கிறாரென்று சங்கித்துக்கொண்டந்தப் பிரகாரத்தை யின்னபடியென்று சொல்லப்படாத படியினு லண்ணு அத்தூலமென்று சுருதிகளிலே சொல்லியிருக்கிற பிரகாரமாய்ச் சமாதானஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] யாதொன்றானது வணுபரிமாணத்தை யுடைத்தாகாதவண்ணுவோ; யாதொன்றானது ஸ்தூலபரிமாணத்தை யுடைத்தாகாதவதூலமோ; யாதொன்றானது குறிகிண்பரிமாணத்தை யுடைத்தாகாததோ; யாதொன்றானது நீண்டபரிமாணத்தை யுடைத்தாகாததோ; யாதொன்றானது ஜன்மவிகாரத்தை யுடைத்தாகாத அசமோ; யாதொன்றானது மரணவிகாரத்தை யுடைத்தாகாத வவ்வியமோ; யாதொன்றானது ரூபங்களென்ன, சகுண துற்குணங்களென்ன, சக்கி

லாதி வர்ணங்களென்ன, ஜீவீசுராதி நாமங்களென்ன, இவைகளி லொன்றையு முடைத்தாகாததோ; அதானது பரப்பிரமமென்று மஹாயோகியானவன் றிட நிச்சயமாயறிவன். (சுய)

(அ-கை.) இத்தியாதி லக்ஷணத்தோடுங்கூடிய பிரமக்ஞானத்தை வெளியாய்த் தெரிவிக்கிற நிமித்த மிந்த வர்த்தத்தைத்தானே மூன்று சுலோகத்தினுற் சொல்லுகிறார். ○

[சு-ம்.] ஆதித்தியன் சந்திரன் நட்சேத்திரம் மாணிக்கந்திபாதிகளான பிரகாச வஸ்துக்கள் யாதொரு சிதாத்மாவினுடைய பிரகாசத்தினாலே யிது சூரியனிது சந்திரன் யிது நட்சேத்திர மிது மாணிக்க மிது தீபமென்று தனித்தனியாய் யறியப்பட்டு விளங்குகிறதோ; தன்னாலே பிரகாசிப்பிக்கிறதற்கு யோக்கியங்களாயிருக்கிற சூரியாதிகளினு லிவர் தானாத்மாவென்று விளக்கிவைக்கப் படவில்லையோ; இப்படிப் பாகியப் பிரபஞ்சங்களாயிருக்கிற சூரியாதிப் பிரகாச வஸ்துக்களுக்கும் பிரகாசமான நேத்திரேந்திரியமென்ன, அதிலும் பிரகாசமான வந்திரிந்திரியமான மனதென்ன, விதுமுதலான சகலமான பாகியாந்தரப் பிரகாசவஸ்துவு மியாதொரு சிதாத்மப் பிரகாசத்தினாலே விளங்குகிறதோ; அதானது பரப்பிரமமென்று மேதாவியான மஹாபுருஷ னிச்சயத்தறிவன். (சுயக)

(அ-கை.) பிரமமானது சகலத்தையும் பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டு தானும் பிரகாசமா யெப்படி யிருக்கிறதென்று சங்கித்ததற்குத் திருஷ்டாந்தத்தோடுஞ் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] அக்கினியான தயப்பிண்டத்தினுள்ளும் வெளியுமேகரூபமாய் வியாபித் தந்த வயப்பிண்டத்தையும் பிரகாசிப்

பித்துக்கொண்டு தானு மெப்படி பிரகாசிக்கிறதோ; அப்படிப் பிரமமானது சர்வஜகத்தினுள்ளும் வெளியு மேகரூபியாய் வியாபித்துக்கொண்டவைகளைப் பிரகாசிப்பித்துத் தானு மெப்போதும் பிரகாசிக்கிறது. (சுயெ)

(அ-கை.) பிரமந்தானே விளங்குகிறதென்று மதைத்த ஶிர வற்பமுமில்லையென்றுஞ்சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பரமார்த்தமாய் நன்றாய் விசாரிக்கிறபோது சகலமும் பிரமசொரூப மானபோதிலு மெப்போ ஜகத்தானது வேரூய்த்தோணுமோ; அப்போ பிரமமானது பிரபஞ்சத்துக்கு வேறுபட்டதாக விளங்குகிற தெப்போ பிரமமானது சாஹாத்தகரிக்கப்படுமோ; அப்போ பிரமத்தைக்காட்டிலு மணுமாத்திரமாகிலும் வேறுபட்டதாகவில்லை. அப்படியிருக்கப் பிரமக்ஞானிகளுக்கு மொருவேளை யந்தக்கரண விர்த்தி வெளிப்படும்போது பிரமத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்டதாக ஜகத்தானது விளங்கினாலும் பிராந்திசென்னிய மான்மரூபஞ்சிகைபோலப் பொய்யானதாற் சதாகாலமும் பிரமமான தேகரூபமாய்த்தானே விளங்குகிறது. (சுயெ)

(அ-கை.) இதுவுமது.

யாதொரு ரூபவிடயமானது சட்சிந்திரியத்துவாரா வறியப்படுகிறதோ; யாதொரு சப்தவிடயமானது சுரேத்திரேந்திரியத்துவாராக் கேட்கப்படுகிறதோ; இந்தப்பிரகாரஞ் சகல பாடியேந்திரியத்துவாரா சகலமு மறியப்படுகிறதோ; அப்படியே யாதொரு மனோராச்சியமானது மனோத்துவாராப் பாவிக்கப்படுகிறதோ; அந்தச் சகலமான வாந்தரப்பகிரிந்திரியமான சகமு மதைச்சேர்ந்த பாகியாந்தர விடயப்பிரபஞ்சங்களுங் கூடஸ்த சைதன்னியத்தைக்காட்டிலும் வேரூகவரு

க்கமாட்டா தந்தப் பிரத்தியகபின்ன பிரமசைதன்னியமே தத்துவக்ஞானத்தினுற் சச்சிதானந்தமாயு மேகமாயும் விளங்குகிறது. (சுயெச)

(அ-கை.) ஆத்மாவைக் கண்ணினாலே காணக்கூடாதென்றும், காதினாலே கேட்கக்கூடாதென்றும், வாக்கினாலே வசனிக்கக்கூடாதென்றும், மனதினாலே நினைக்கக்கூடாதென்றும், சுருதிகள் சொல்லுகிறபடியினு லப்படிப்பட்ட வஸ்துவை யெந்தத் திருஷ்டியுள்ளவன் பார்ப்பன் யெந்தத் திருஷ்டியுள்ளவன் பார்க்கமாட்டானென்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதானஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] ஞானதிருஷ்டியை யுடைத்தானவன் சர்வவியாபகமாயுஞ் சச்சிதானந்த சொரூபியாயுமிருக்கிற பரப்பிரமத்தைச் சாக்ஷாத்கரித் தறிகிறவ னெதிரேவிளங்கிக்கொண்டிருக்கிற சூரியனைப் பிறவிக்குருட னறியாததுபோ லக்ஞானமென்கிற படலரோகத்தினாலே குருடாயிருக்கிற கண்ணையுடைத்தான சடனானவன் சர்வத்திர பரிபூரண சச்சிதானந்தப் பிரமத்தைப் பார்க்கமாட்டா னனேகமாவிர்த்தி போதித்தாலு மவன் கண்டுபிடிக்கமாட்டான். (சுயெரு)

(அ-கை.) இப்படி முன் சொல்லிக்கொண்டுவந்தபிரகார மதுபவ சம்பன்னனா யிருக்கிறவனுக் கப்பியாசத்துக்குக் குறைவுவருகிறபோ தனாத்மவாசனா வேகத்தினாலே முன் சிரவணதிகளினுற் றலைவணங்கின வக்ஞானமானது கொஞ்சந் தலையெடுக்கும் மறுபடி யொருநாளந் தலையெடுக்க வெட்டாமற் றியானம்பண்ணுகிற நிமித்தஞ் சதா சிரவணதிகளே பண்ணவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] பூருவஞ் சொன்னபிரகாரம் நித்திய முக்த சுத்த பரிபூரணனந்த சொரூபியான பரப்பிரம வஸ்துவைவியூய்

கரித்துத் தாற்பரியத்தோடே பண்ணப்பட்ட சிரவணதி
களினாலே பிரகாசிக்கிறவனாய்க் காய்ச்சி யுருக்கிவிடுகிறபோ
து சகல தூர்வாணமும் நீங்கி நிரூமலமாயிருக்கிற சுவர்ணம்
போலே யகண்டாகார விர்த்திக்ஞானமாகிற வக்கினிப்புட
த்தினாலே நன்றாய்ப் பதமறிந்து காய்ச்சி யுருக்கிவிடப்பட்டுச்
சத்துவ ரசோ தமத்தோடுங் கூடிய ஜீவத்துவமாகிய மலம்
நீங்கிய பிரத்தியகாத்மாவானவர் தான்றானே விளங்குகிறார்.()

(அ-கை.) இப்படிச் சோதித்தறியப்பட்டிருக்கிற ஜீவாத்
மாவானவர்தானே பரமாத்மாவாகப்பாவித்துப் பாகியாகாகச
திற் பாகிய தமசையபகரிக்கிற சூரியன்போலே யிருதயாத்சா
த்திலே தமோரூபமான வக்ஞானத்தை யபகரித்துக்கொ
ண்டு தானே சர்வசொருபியாய் விளங்குகிறாரென்று சொல்
லுகிறார்.

[சு-மீ.] இருதயாகாசத்திலே யுதித்த விக்ஞானமாகிற
பானுவானவர் அனாதியவித்தையா ரூபமான காடாந்தகார
த்தை யபகரிக்கிறவராயுஞ் சர்வபரிபூரணராயுஞ் சர்வாதிவ்ந
டானமான சர்வதாரியாயும் விளங்குகிறார். ஆகையினாலே
பாகியாந்தர சகல பிரபஞ்சமும் விளங்குகிற திப்படி யொரு
வாத்துமசம்பந்தப் பிரகாசமன்றியிலே போனாற் பிரபஞ்சத்து
க்குச் சதாவாய்ப் பிரகாசமில்லை. (சுடுஎ)

(அ-கை.) முன் சொல்லப்பட்ட சிரவணதி பரிபாகத்தி
னாலே பிரமாபரோகூஷ விக்ஞானியா யநுபவிக்கப் போகிறவ
னுக் கந்தப் பிரமாபரோகூஷ விக்ஞானத்துக்குப் பிரதிபந்த
ங்களாயிருக்கிற சகல பாவங்களையும் பரிகரிக்கிற நிமித்தங்
கொஞ்சநாட் பிரயாகையாதி தீர்த்தயாத்திரை செய்யவே
ண்டி வருமோவென்று சங்கித்துக்கொண்டதற்குச் சமாதா
னஞ் சொல்லுகிறார்.

[சு-ம்.] கிழக்கு முதலாகிய திக்குகளென்ன, காசியாதி மஹாஸ்தலங்களென்ன, மஹாபுண்ணிய காலங்களென்ன, இவைகளொன்றையு மபேக்ஷியாமற் சர்வவியாபகமாயுங் கு ளிர்ச்சி முதலானதை யபகரிக்கிறதாயுங் காலத்திரயத்திலே யுஞ் சுகப்பிரதமாயு நிரஞ்சனமாயு மிருக்கிற கூடஸ்தாத்மா வாகிய கங்கா தீர்த்தத்தை யாதொருத்த னடைகிறானே; அவன் நிர்வியாபார னவன் சர்வஞ்சன் அவன் சர்வபரிபூரண னவனே யமிர்தசொருபி.

(இ-ம்.) திக்குத் தேசகாலாதிகளாலே பரிச்சின்னங்களா யும், சீதாதி யுபத்திரவ காரிகளாயும், அரித்திய சுகப்பிரதங்க ளாயும், அக்ஞான கற்பிதங்களாயு மிருக்கிற பிரயாகையாதி தீர்த்தங்களைப்போ யடைகிறதே மஹாப்பிரயாச மப்படி மஹாப்பிரயாசப் பட்டுக்கொண்டுபோ யடைந்தாலு மவைக ளொன்றும் பரமபுருஷார்த்தத்தைக் கொடுக்கச் சக்தியில்லா தது. ஆனபடியினாலே எங்குநிறைந்துகொண் டொருபிரயா சத்துக்கு மிடமில்லாம லடையத்தக்கதாயு நிமிடத்திலே சக ல கல்மசங்களையும் பரிகரிக்கிறதாயு மிருக்கிற பரமாத்மாவா கிய தீர்த்தத்திலேஸ்நானம் பண்ணினவனுக்கு மற்ருரு கற்பிதமான தீர்த்தயாத்திரைகளுஞ் செய்யவேண்டியதில்லை சித்தம். (சு௨அ)

ஆத்மபோத டிகாவசனம்

முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஞ்சின்மயம்.

குருபரம்பரை வணக்கம்.

பரமாக வொளிர்ச்சி தானந்த மாம்விண்டு
பங்கயன் வசிட்டர்சத்தி
பராசமா முனிமகா வியாசர்சீர் சுகர்க்கொட
பாதர்கோ விந்தயோகி
யருளுருவ மாஞ்சங்க ராசாரி யாமிறைக
ளமர்பத்ம பாதருயரத்
தாமலகர் தோடகா சிரியர்வார்த் தீகர்வித்
தியாரண்ய ராகுமுரவோ
ரிருளுருவ மற்றவவர் மரபதனில் வந்தசுப்
பிரமணிய தேவனயின
வீசனழ கப்பவா ரியன்வீர பத்திரகுரு
வீன்பமுத் தையவடிக
டெருளுருவ மாமுகந் தையனன் மைகளிலாத்
தியனேன் றினையுமாண்ட
சீர்முத்து ராமலிங்க வருணசல சிதம்பர
தேசியர்க டிகழ்பதமிறைஞ்சுவோமே.

கு ரு ல் னு தி.

பாச மனைத்தையுந் தனித்தனிப் பரிந்திட நீக்கி
நேச மாகிய வறிவுரு நீயெனக் காட்டிப்
பேச மேழ்வகைப் பிறப்புணக் கிலையெனப் பேசித்
துசு நீக்கிய சயஞ்சிதா காசனைத் தொழுவாம்.

பரிசோதனபத்திரம்.
ஆத்மபோதமகாவசனம்

:0:

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
ந	ச	களைகாட்டி	களைக்காட்டி.
கந	கசு	அப்படி ...	அப்படிப்.
உச	கக	னக்ஞான ...	னக்ஞான.
ந0	உந	யென்றற ...	யென்றற
ஷெ	ஷெ	ஞானந்த ...	ஞானந்த.
ஷெ	உநு	ஞானந்த ...	ஞானந்த.
நக	க	ஞானந்த ...	ஞானந்த.
ஷெ	உ0	பூதபபௌதிக	பூதபௌதிக
நஉ	ச	வனாத்தமக் ...	வனாத்தமாக்.
ஷெ	க	மேப்படி ...	மேப்படி
ஷெ	கநு	யாத்மாவை	யாத்மாவைத்
ஷெ	உநு	கராண ...	கராண.
ச0	கந	வநுபத்ததை	வநுபவத்தை.
சக	எ	கிரூர் ...	கிரூர்.
ஷெ	உ0	ப்பட ...	ப்பட்.
சஉ	சு	...	மிருது.
சஅ	கந	கரணே ...	காரணே.
நுச	கக	பார் ...	பார்.
ஷெ	உசு	தார் ...	தார்.
சு0	க	யாகாசு ...	யாகாசத்.
ஷெ	க0	யாத்சா ...	யாகாச.
ஷெ	கசு	ராயுஞ் ...	ராயுஞ்.
சஉ	உஉ	சயஞ் ...	சயஞ்.